

ПРОЕКТ
вноситься народними
депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про захист від субсидованого імпорту

Цей Закон розроблений відповідно до Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року та Угоди про субсидії і компенсаційні заходи з метою визначення механізму захисту галузі вітчизняного виробництва від субсидованого імпорту товару в Україну з інших країн, митних союзів чи економічних угруповань.

Цей Закон не виключає застосування будь-яких спеціальних правил, що встановлюються міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) галузь вітчизняного виробництва — сукупність вітчизняних виробників подібних товарів, сукупний обсяг виробництва яких становить основну частину загального обсягу виробництва таких товарів в Україні, відповідно до статті 17 цього Закону;

2) експорт — вивезення із митної території країни за кордон товару без зобов'язання його зворотного повернення;

3) експортер — суб'єкт господарювання або інший учасник відносин у сфері господарювання, що вивозить з країни експорту товар;

4) заінтересована сторона — фізична або юридична особа, якою можуть бути:

будь-який експортер, іноземний виробник чи імпортер товару, що є об'єктом антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками, експортерами чи імпортерами товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду;

компетентні органи країни експорту;

будь-який виробник подібного товару в Україні;

користувачі в Україні, які використовують товар, що є об'єктом антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, або подібного товару, виробленого в Україні;

галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, широко реалізується в роздріб;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного товару в Україні;

інші особи або групи осіб, інтересів яких за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі може стосуватися порушення антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів;

5) заявник — особа, яка подала заяву відповідно до положень цього Закону;

6) компенсаційні заходи — попередні або остаточні заходи, що застосовуються відповідно до цього Закону під час або за результатами антисубсидійного розслідування;

7) компенсаційне мито — особливий вид мита, що справляється з метою усунення будь-якої субсидії, яка безпосередньо чи опосередковано надається на виготовлення, виробництво, експорт або транспортування будь-яких товарів, введення яких у вільний обіг в Україні заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва;

8) імпорт — ввезення на митну територію країни імпорту товару, призначеного для споживання у цій країні імпорту;

9) імпортер — суб'єкт господарювання або інший учасник відносин у сфері господарювання, що декларує надходження на митну територію країни імпорту товару;

10) країна експорту — країна походження товару, що імпортується в Україну. Країною експорту може вважатися також країна-посередник (митний союз або економічне угруповання), за винятком випадків, коли зазначений товар перевозиться транзитом через цю країну, в ній не виробляється або в цій країні немає порівняної ціни для цього товару;

11) країна походження — країна (митний союз або економічне угруповання), в якій товар був повністю вироблений або підданий достатній переробці відповідно до критеріїв, встановлених Митним кодексом України;

12) країна, що розвивається — найменш розвинена країна, а також будь-яка інша країна, визнана такою згідно з рішенням Комісії для цілей цього Закону;

13) найменш розвинена країна — країна, віднесена до цієї категорії Організацією Об'єднаних Націй на момент порушення розслідування або перегляду;

14) незначний обсяг субсидованого імпорту — обсяг субсидованого імпорту, що визначається відповідно до таких правил:

а) у разі розслідування щодо імпорту з країн, що розвиваються, обсяг субсидованого імпорту з країни вважається незначним, якщо він становить менше ніж 4 відсотки від загального обсягу імпорту подібного товару в Україну, за умови, що сукупний обсяг імпорту з країн, що розвиваються, частка кожного з яких у загальному обсязі імпорту становить менше ніж 4 відсотки, а разом не перевищує 9 відсотків від загального обсягу імпорту в Україну подібного товару;

б) у разі розслідування щодо імпорту з країн інших, ніж ті, що розвиваються, обсяг субсидованого імпорту з країни вважається незначним, якщо він становить менше ніж 3 відсотки від загального обсягу імпорту подібного товару в Україну, за умови, що сукупний обсяг імпорту з таких країн, частка кожного з яких у загальному обсязі імпорту в Україну становить менше ніж 3 відсотки, а разом не перевищує 7 відсотків від загального обсягу імпорту в Україну подібного товару.

в) За умови дотримання вимог положень підпунктів “а” і “б” цього пункту, обсяг субсидованого імпорту з країни в обсязі, меншому ніж 1 відсоток від сукупного споживання товару, що є об’єктом антисубсидійного розслідування в Україні, може вважатися незначним;

15) обсяг субсидії *de minimis* — означає, що обсяг субсидії, який може бути підставою для застосування компенсаційних заходів, становить менше ніж 1 відсоток *ad valorem*, за винятком розслідувань стосовно імпорту з країн, що розвиваються, для яких обсяг субсидії *de minimis* становить 2 відсотки *ad valorem*;

16) період антисубсидійного розслідування має одне з таких значень:

а) для цілей установлення факту субсидування — період, протягом якого встановлюється чи отримали вигоду від субсидій експортери з країни, щодо якої проводиться розслідування або перегляд;

б) для цілей установлення факту наявності шкоди — період, протягом якого встановлюється істотна шкода галузі вітчизняного виробництва.

17) пов’язані особи — за винятком умов, визначених частиною другою статті 17 цього Закону, це фізичні або юридичні особи, якщо:

а) один з них є співробітником або керівником підприємства, створеного за участю іншого;

б) особи, які є діловими партнерами, тобто пов’язані договірними відносинами, діють з метою отримання прибутку та спільно несуть витрати і збитки, пов’язані зі здійсненням спільної діяльності;

в) вони є роботодавцем і найманим працівником;

г) будь-яка особа, що безпосередньо чи опосередковано володіє, контролює або є номінальним власником пакету в 5 або більше відсотків голосуючих акцій в обігу або акцій обох підприємств;

д) одна з осіб безпосередньо чи опосередковано контролює іншу;

е) обидві особи безпосередньо чи опосередковано контролюються третьою особою;

є) особи разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу;

ж) особи, які перебувають у шлюбі, родинних відносинах, є усиновителем та усиновленим, піклувальником чи підопічним;

18) подібний товар — товар, який є ідентичним товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування чи перегляду компенсаційних заходів або може стати об'єктом такого розслідування чи перегляду компенсаційних заходів, або в разі відсутності такого товару — інший товар, який має характеристики, подібні до характеристик товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування чи перегляду компенсаційних заходів або може стати об'єктом такого розслідування чи перегляду компенсаційних заходів;

19) субсидований імпорт — ввезення на митну територію країни імпорту товару (товарів), що користується пільгами від субсидії, яка надається для виробництва, переробки, транспортування або експорту такого товару;

20) товар — будь-яка продукція, призначена для продажу;

21) товар, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів — товар, що імпортується та призначений для споживання та/або використання в Україні, опис якого міститься в офіційному повідомленні про порушення антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів;

22) Уповноважений орган — центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку;

23) уряд — Уряд або будь-який інший суб'єкт владних повноважень на території країни експорту та/або країни походження; суб'єкт владних повноважень — установа, яка володіє, здійснює або наділена повноваженнями органу державної влади у країні експорту та/або походження.

Наявність владних повноважень визначається на підставі доказів. Лише факт того, що уряду належить більша частка в установі або органі не свідчить про наявність владних повноважень для цілей цього Закону;

24) член СОТ — країна або окрема митна територія, що на момент порушення розслідування є членом Світової організації торгівлі (далі — СОТ);

25) шкода — істотна шкода, заподіяна галузі вітчизняного виробництва, або загроза її заподіяння, або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі.

Стаття 2. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

1. Повноваження Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (далі — Комісія) визначаються Законами України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, “Про захист від демпінгового імпорту”, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України.

2. Комісія в межах компетенції та в установленому порядку приймає рішення, організовує та надає роз'яснення з питань виконання прийнятих рішень.

3. Рішення та роз'яснення з питань виконання таких рішень Комісії є обов'язковими.

Стаття 3. Орган, що проводить антисубсидиційні розслідування та перегляди компенсаційних заходів

1. Антисубсидиційні розслідування та перегляди компенсаційних заходів проводить Уповноважений орган. Уповноважений орган здійснює моніторинг дії компенсаційних заходів в порядку, передбаченому статтею 68 цього Закону.

2. Органи державної влади України зобов'язані на запит Уповноваженого органу надавати наявну в їх розпорядженні інформацію, необхідну для проведення антисубсидиційних розслідувань або переглядів та моніторингу застосування компенсаційних заходів, а також всебічно сприяти реалізації Уповноваженим органом завдань, покладених на нього цим Законом.

4. Уповноважений орган надає узагальнені відповіді рекомендаційного характеру щодо застосування цього Закону та рішень Комісії.

Стаття 4. Мова провадження антисубсидиційних розслідувань та переглядів компенсаційних заходів

1. Антисубсидиційні розслідування та перегляди компенсаційних заходів здійснюються державною мовою.

2. Докази та будь-яка інша інформація, подані Уповноваженому органу або Комісії в письмовій формі відповідно до цього Закону, ураховуються за умови їх викладення державною мовою.

Уповноваженим органом або Комісією може додатково враховуватись інформація, подана відповідно до цього Закону компетентними органами країни експорту в письмовій формі англійською мовою.

Стаття 5. Обчислення строків

1. Строки вчинення дій на підставі цього Закону, установлюються цим Законом або визначаються Комісією чи Уповноваженим органом. Право на вчинення дій втрачається після закінчення відповідних строків.

2. Строки, установлені цим Законом або визначені Комісією чи Уповноваженим органом, обчислюються роками, місяцями і днями.

Строк може також визначатися посиланням на подію, яка повинна неминуче настати.

3. Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку.

4. Строк, обчислюваний місяцями, закінчується відповідного числа останнього місяця цього строку. Якщо кінець строку, обчислюваного місяцями, припадає на місяць, який не має відповідного числа, цей строк закінчується в останній день цього місяця.

5. Якщо строк визначається днями, його обчислюють з дня, наступного після того дня, з якого починається цей строк.

6. Строк, визначений посиланням на подію, яка повинна неминуче настати, обчислюється з наступного дня після настання події або в інший установлений строк після настання відповідної події.

7. Якщо кінець строку припадає на вихідний, святковий або інший неробочий день, останнім днем цього строку вважається перший після нього робочий день.

8. Останній день строку закінчується в момент закінчення робочого часу цього дня в Уповноваженому органі.

Стаття 6. Реєстрація документів

1. До матеріалів справи долучаються та беруться до уваги лише ті документи, що надійшли до Уповноваженого органу у строк, визначений цим Законом, Комісією або Уповноваженим органом, засобами поштового та/або електронного зв'язку та зареєстровані Уповноваженим органом у встановленому порядку.

2. Строк не вважається пропущеним у разі, якщо документи були отримані Уповноваженим органом засобами поштового та/або електронного зв'язку до закінчення робочого часу останнього дня строку, при цьому реєстрація документа в Уповноваженому органі відбулася наступного робочого дня.

Стаття 7. Продовження та поновлення строків

1. Запит на продовження строку, якщо дозволено цим Законом, розглядається лише в разі, якщо його подано до Уповноваженого органу до закінчення попередньо встановленого строку.

2. Уповноважений орган може продовжити строк, якщо це не перешкоджає проведенню антисубсидиційного розслідування. Продовження строку здійснюється за умови подання заінтересованою стороною обґрунтувань такої необхідності та за наявності достатніх підстав. Першим днем продовження строку є наступний день після закінчення попередньо встановленого строку.

3. Уповноважений орган може прийняти рішення про поновлення строків за наявності достатніх для цього підстав.

Стаття 8. Період антисубсидиційного розслідування

1. Період антисубсидиційного розслідування для цілей установлення факту субсидування, як правило, повинен охоплювати останній звітний рік отримувача субсидії або інший період, що становить не менше ніж шість місяців та безпосередньо передує порушенню розслідування, щодо якого є надійні фінансові та інші відповідні дані.

2. Період антисубсидиційного розслідування для цілей установлення факту наявності шкоди, як правило, повинен становити не менше трьох років, за винятком, якщо сторона, яка подає дані, здійснювала діяльність протягом меншого періоду.

Період, протягом якого встановлюється чи зазнала галузь вітчизняного виробництва шкоди, повинен охоплювати період, протягом якого збираються дані для цілей встановлення факту субсидування.

3. Період антисубсидиційного розслідування встановлюється Уповноваженим органом та закінчується якомога ближче до дати початку розслідування.

4. При визначенні конкретного періоду збору даних для кожного окремого антисубсидиційного розслідування Уповноваженим органом можуть враховуватись практика підприємств, у яких будуть запитуватись дані щодо фінансової звітності, та її вплив на наявність даних бухгалтерського обліку, властивості товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування,

такі як сезонність і циклічність, а також чинники існування спеціального замовлення або індивідуальних продажів.

Стаття 9. Подібність товару

Подібність товару може оцінюватись на підставі об'єктивних критеріїв, включаючи, але не обмежуючись такими:

- сировина;
- хімічний склад;
- фізичні властивості (характеристики);
- технічні стандарти та вимоги;
- процеси виробництва;
- використання та застосування;
- ступінь замінності.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення подібності товару.

Розділ II

ВИЗНАЧЕННЯ СУБСИДІЇ ТА РОЗРАХУНОК РОЗМІРУ СУБСИДІЇ

Стаття 10. Визначення субсидії

1. У цілях цього Закону вважається, що субсидією є:

1) фінансове сприяння, яке надається, коли уряд:

практикує пряме переведення грошових коштів (зокрема дотацій, позик або вливань капіталу), потенційну пряму передачу грошових коштів або зобов'язань (зокрема гарантій за позиками);

відмовляється від доходів, що йому належать, або не справляє їх (зокрема, такі фіскальні стимулюючі заходи, як податкові кредити). У такому випадку звільнення експортованого товару від мит або податків, якими обкладається подібний товар, коли він призначений для внутрішнього споживання, або зменшення таких мит чи податків в обсягах, що не перевищують нарахованої суми, не вважаються субсидією за умови, що таке звільнення або зменшення здійснюється відповідно до положень, передбачених у додатках 1, 2 та 3 до цього Закону;

надає товари та послуги, крім загальної інфраструктури, або закуповує товари;

здійснює платежі до механізму фінансування або доручає чи наказує приватній установі виконувати одну чи більше функцій, зазначених в абзацах першому, другому та третьому цього пункту, які б за звичайних умов виконувалися урядом, причому практика їх застосування такою установою фактично не відрізняється від практики, яку, як правило, здійснював би уряд; або

2) підтримка доходів чи цін у будь-якій формі в розумінні Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року; а також

3) вигода, що надається таким чином.

Вигода має місце також тоді, коли умови фінансової підтримки є більш сприятливими, ніж ті, що в іншому випадку були б доступними для отримувача на ринку.

Оцінка вигоди отримувача субсидії здійснюється відповідно до статті 13 цього Закону.

Стаття 11. Адресність субсидії

1. Компенсаційні заходи застосовуються тільки у випадку, коли субсидії є адресними згідно з частинами другою — четвертою цієї статті.

2. З метою визначення адресності субсидії для підприємства, галузі виробництва або групи підприємств чи групи галузей виробництва (далі — певні підприємства), застосовуються наступні принципи:

1) якщо органом, що надає субсидію, або законодавством, відповідно до якого діє такий орган, явно обмежується доступ певних підприємств до субсидії, така субсидія вважається адресною;

2) субсидія не є адресною в разі, коли органом, що надає субсидію, або законодавством, відповідно до якого діє такий орган, установлюються об'єктивні критерії або умови, які визначають право на отримання і розмір субсидії, але за умови, що право на отримання є автоматичним, і таких критеріїв або умов суворо дотримуються.

Під об'єктивними критеріями або умовами слід розуміти критерії або умови, які є нейтральними, не надають переваги одним підприємствам над іншими, є економічними за характером і горизонтальними за застосуванням (зокрема кількість працівників або розмір підприємства). Відповідні критерії або умови мають бути чітко сформульованими в законодавстві таким чином, щоб була можливість їх перевірити;

3) якщо, незважаючи на будь-яку видимість відсутності адресності, згідно з принципами, зазначеними в пунктах 1 і 2 цієї частини, є підстави вважати, що субсидія є адресною, можуть бути розглянуті наступні фактори:

використання програми надання субсидій обмеженою кількістю певних підприємств;

переважне використання програми надання субсидій певними підприємствами;

надання непропорційно великих обсягів субсидій певним підприємствам; спосіб, у який орган, що надає субсидію, здійснював дискреційні повноваження під час прийняття рішення щодо надання субсидії.

Для застосування положень цього пункту мають ураховуватися, зокрема: інформація про частоту відхилення або задоволення заяв на отримання субсидій та причини прийняття таких рішень;

ступінь диверсифікації економічної діяльності в межах юрисдикції органу, що надає субсидію, а також тривалість часу, протягом якого діє програма надання субсидій.

3. Субсидія, надання якої обмежено певними підприємствами, розташованими у визначеному географічному регіоні в межах юрисдикції органу, що надає субсидію, вважається адресною. Установлення або зміна ставок податків, які загально застосовуються державними органами будь-якого рівня, не вважається адресною субсидією для цілей цього Закону.

4. Незважаючи на положення, визначені частинами другою і третьою цієї статті, субсидії вважаються адресними, якщо вони:

1) де-юре чи де-факто (у ролі єдиної або однієї з умов), обумовлені показниками експорту, включаючи приклади субсидій, наведені в додатку 1 до цього Закону;

2) де-юре чи де-факто (у ролі єдиної або однієї з умов) обумовлені використанням вітчизняних товарів на перевагу від імпортованих.

5. Для цілей пункту 1 частини четвертої цієї статті субсидії вважаються такими, що фактично залежать від показників експорту, коли фактами підтверджується, що надання субсидії, хоча і законодавчо не обумовлено показниками експорту, є прив'язаним до фактичного або очікуваного обсягу експорту або надходження від експорту. Лише той факт, що субсидія надається підприємствам, які займаються експортом, не може бути підставою для того, щоб вважати таку субсидію експортною.

6. Будь-який факт визначення адресності субсидії відповідно до цієї статті доводиться на підставі інформації, що ґрунтується на доказах.

Стаття 12. Загальні принципи розрахунку суми субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів

1. Сума субсидії, яка дає підстави для застосування компенсаційних заходів, розраховується стосовно вигоди, що надається отримувачу, існування якої встановлено протягом періоду антисубсидійного розслідування наявності субсидування.

2. Сума субсидії, яка дає підстави для застосування компенсаційних заходів, розраховується на одиницю субсидованого товару, що експортується в Україну.

При встановленні цієї суми, зазначені нижче елементи можуть вираховуватися із загальної суми субсидії:

1) будь-який реєстраційний збір або інші витрати, що обов'язково здійснюються для того, щоб мати право на субсидію або на її отримання;

2) експортне мито, податки та інші збори, що справляються в разі експорту товару в Україну і спеціально призначаються для усунення субсидії.

Якщо заінтересована сторона вимагає такого відрахування, вона має довести, що ця вимога є обґрунтованою.

3. У разі якщо субсидія надається не за обсягами товару, що виготовляється, виробляється, експортується або транспортується, сума субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, визначається шляхом ділення загальної суми субсидії на показник рівня виробництва, продажу, або експорту цього товару у період розслідування стосовно наявності субсидування.

4. У разі якщо субсидія може бути пов'язана з придбанням або майбутнім придбанням основного капіталу, сума субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, розраховується шляхом розподілу субсидії на періоди, які відображають нормальний рівень амортизації такого капіталу у відповідній галузі виробництва.

Сума, яка розраховується в такий спосіб та відноситься до періоду розслідування, у тому числі та, що впливає з основного капіталу, придбаного до цього періоду, розподіляється так, як описано в частині третій цієї статті.

У випадку відсутності амортизації капіталу субсидія прирівнюється до безвідсоткової позики і визначається відповідно до частини другої статті 13 цього Закону.

5. У разі якщо субсидія не може бути пов'язана з придбанням основного капіталу, сума вигоди, що надавалася протягом періоду антисубсидійного розслідування, в основному відноситься до цього періоду і розподіляється відповідно до частини третьої цієї статті, за умови, якщо особливі обставини не зумовлюють її зарахування в інший період.

6. При розрахунку суми субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, береться до уваги вартість грошей з урахуванням фактору часу.

7. За виключенням випадків, передбачених у частині восьмій та статті 47 цього Закону, індивідуальний розмір суми субсидування визначається для кожного відомого експортера та/або іноземного виробника товару, що є об'єктом розслідування.

Для цілей визначення індивідуального розміру суми субсидування та для справляння компенсаційного мита, різні юридичні особи можуть розглядатись як єдиний іноземний виробник та/або експортер у тому випадку, коли доведено, що структура відносин та торговельні відносини між такими особами або їх відносини з третьою особою, є близькими. Будь-яке визначення щодо розгляду різних юридичних осіб у якості однієї повинно ґрунтуватися на фактах, а пояснення цього повинно бути включене до відповідного офіційного повідомлення.

8. Якщо при дослідженні іноземних виробників та/або експортерів було використано метод вибірки відповідно до положень статті 47 цього Закону, сума субсидування для іноземних виробників та/або експортерів, які співпрацювали, але не були відібрані, має дорівнювати показнику середньозваженої суми субсидії, що встановлена для сторін, які брали участь у вибірці.

При цьому нульова сума субсидування, *de minimis*, сума субсидування або суми, що встановлені у зв'язку з ухиленням сторони від співпраці відповідно до статті 27 цього Закону, не беруться до уваги.

Стаття 13. Розрахунок розміру субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, відносно оцінки вигоди її отримувача

1. З метою розрахунку суми субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, відносно оцінки вигоди її отримувача застосовуються такі правила:

1) надання урядом акціонерного капіталу не вважається наданням вигоди, якщо інвестиції не можуть вважатися несумісними зі звичайною інвестиційною практикою, включаючи надання ризикового капіталу приватних інвесторів на території країни походження та/або експорту;

2) позика, що надається урядом, не вважається наданням вигоди, якщо відсутня різниця між сумою, яку виплачує отримувач позики за урядовою позикою, та сумою, яку б він виплатив за порівнювану комерційну позика, яку

підприємство фактично може отримати на ринку. У такому випадку вигодою вважається різниця між цими двома сумами;

3) гарантування позики урядом не вважається наданням вигоди, якщо відсутня різниця між сумою, яку отримувач позики виплачує за гарантованою урядом позикою, та сумою, яку б він виплатив за порівнювану комерційну позику за відсутності урядової гарантії. У такому випадку вигодою вважається різниця між цими двома сумами з урахуванням різниці комісійних платежів;

4) поставка товарів та/або майна або послуг чи закупка товарів та/або майна урядом не вважається наданням вигоди, якщо така поставка не здійснюється за ціною, нижчою за адекватну, або якщо закупка не здійснюється за ціною, вищою за адекватну. Адекватна ціна встановлюється з урахуванням домінуючих ринкових умов, які склались щодо відповідного товару та/або майна чи послуги в країні поставки чи закупівлі, включаючи ціну, якість, доступність, конкурентоздатність, транспортування та інші умови купівлі або продажу.

2. Якщо стосовно відповідного товару та/або майна чи послуги в країні поставки чи закупівлі відсутні домінуючі ринкові умови, які можна було б використати в якості відповідних критеріїв, застосовуються такі правила:

1) домінуючі ринкові умови у відповідній країні мають бути скориговані з урахуванням фактичних витрат, цін та інших факторів, наявних у цій країні, на відповідний обсяг, що відображає нормальні ринкові умови; або

2) у разі необхідності використовуються доступні отримувачу домінуючі ринкові умови іншої країни або світового ринку.

Розділ III

ШКОДА ТА ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК

Стаття 14. Встановлення істотної шкоди

1. Істотна шкода галузі вітчизняного виробництва внаслідок субсидованого імпорту встановлюється на підставі результатів дослідження доказів обсягу субсидованого імпорту та впливу субсидованого імпорту на ціну подібного товару на ринку України і на галузь вітчизняного виробництва.

При дослідженні обсягу субсидованого імпорту Уповноважений орган визначає чи мало місце значне зростання обсягів субсидованого імпорту або в абсолютних показниках, або відносно виробництва чи споживання в Україні.

При визначенні впливу субсидованого імпорту на рівень цін Уповноважений орган визначає:

чи були ціни товару, що є предметом субсидованого імпорту, значно нижчими ніж ціни аналогічного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи вплинув субсидований імпорт значною мірою на суттєве зниження цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи перешкоджав субсидований імпорт значною мірою зростанню цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва, яке могло б бути за відсутності такого імпорту.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими, не обов'язково є підставою для прийняття остаточного рішення.

Для цілей цієї частини субсидованим імпортом не може вважатися імпорт іноземного виробника та/або експортера, для якого Комісія встановила, що такий іноземний виробник та/або експортер не отримував жодних субсидій або отримував субсидію *de minimis*.

2. Якщо об'єктом антисубсидиційного розслідування є одночасно імпорт товару більше ніж з однієї країни, вплив цього імпорту оцінюється сукупно за наявності таких умов:

1) сума субсидії, установлена щодо імпорту товару, який є об'єктом антисубсидиційного розслідування з кожної країни експорту, перевищує рівень *de minimis*;

2) обсяг імпорту цього товару з кожної країни експорту не є незначний з урахуванням положень пункту 14 статті 1 цього Закону; та

3) оцінка сукупного впливу імпорту є можливою з огляду на умови конкуренції між імпортованими товарами та умови конкуренції між імпортованим та подібним товаром, виробленим в Україні.

3. Дослідження впливу субсидованого імпорту на галузь вітчизняного виробництва здійснюється на основі оцінки всіх економічних факторів та показників, що впливають на стан галузі вітчизняного виробництва, у тому числі:

1) фактичне та потенційне скорочення: продажів, прибутків, виробництва, частки на ринку, продуктивності праці, рентабельності інвестицій, використання потужностей;

2) фактори, що впливають на ціни товару в Україні; та

3) фактичні та потенційні негативні наслідки для: руху грошових коштів, запасів товарів, зайнятості населення, рівня заробітної плати, економічного зростання; можливості залучення капіталу або інвестицій;

4) у випадку сільського господарства, визначення того, чи відбулося збільшення витрат за програмами урядової підтримки.

Економічні фактори та показники, зазначені в цій частині повинні враховуватись при оцінці того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. Фактори і показники, що не зазначені в цій частині, також можуть враховуватися при оцінці істотної шкоди за наявності відповідних доказів у матеріалах антисубсидиційного розслідування.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не є обов'язковою підставою для визначення того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди.

4. Вплив субсидованого імпорту повинен оцінюватись відносно вітчизняного виробництва подібного товару, якщо наявні фактичні дані дають змогу виокремити таке виробництво на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продаж подібного товару його виробниками і прибутки.

Якщо виокремлення виробництва є неможливим, вплив субсидованого імпорту на галузь вітчизняного виробництва оцінюється на основі дослідження виробництва найвужчої групи або асортименту товарів, які включають подібний товар, щодо яких може бути отримано необхідну інформацію.

Стаття 15. Загроза заподіяння істотної шкоди

1. Встановлення загрози заподіяння істотної шкоди повинно ґрунтуватися на фактах, а не просто на твердженні, припущенні або малоімовірній можливості. Зміна обставин, які б спричинили ситуацію, за якої субсидія заподіяла б істотну шкоду, повинна бути чітко передбачувана та неминуча.

2. При встановленні існування загрози заподіяння істотної шкоди, стан галузі вітчизняного виробництва в період антисубсидиційного розслідування, включаючи дослідження впливу субсидованого імпорту на неї відповідно до частини четвертої статті 14 цього Закону, повинен бути врахований з метою визначення основи для оцінки загрози заподіяння істотної шкоди. Також розглядаються інші економічні фактори, у тому числі:

1) характер субсидії або субсидій, що є об'єктом розгляду, та вплив на торгівлю, який слід очікувати;

2) значні темпи зростання субсидованого імпорту на ринок України, що свідчать про ймовірність значного зростання обсягу імпорту;

3) наявність у експортера достатнього експортного потенціалу або його неминуче та значне зростання, що свідчить про ймовірність значного зростання обсягу субсидованого експорту на ринок України, з урахуванням наявності інших експортних ринків, які можуть поглинути додаткові експортні поставки;

4) чи здійснюється імпорт за цінами, які значно нижче або впливають на зниження цін вітчизняної галузі виробництва, що ймовірно може призвести до зростання попиту на імпорт у майбутньому;

5) запаси товару, який є об'єктом антисубсидиційного розслідування.

Зазначені економічні фактори повинні бути враховані при оцінці наявності чи відсутності загрози заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва. При цьому інші фактори також можуть бути розглянуті при оцінці загрози заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва за наявності відповідних доказів у матеріалах антисубсидиційного розслідування.

Будь-які з цих факторів окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними при прийнятті рішення, але сукупність факторів, що розглядаються, повинна свідчити, що подальший субсидований імпорт є неминучим і якщо не будуть застосовані заходи для запобігання цьому, неминучим є заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 16. Причинно-наслідковий зв'язок

1. Докази, представлені відповідно до статті 14 цього Закону, повинні доводити, що субсидований імпорт заподіює шкоду в розумінні цього Закону. Доведення причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом і шкодою, заподіяною галузі вітчизняного виробництва, повинно ґрунтуватися на вивченні всіх доказів у матеріалах антисубсидиційного розслідування.

2. Під час встановлення причинно-наслідкового зв'язку Уповноваженим органом повинні бути досліджені інші відомі фактори, крім субсидованого імпорту, які в той самий час заподіюють шкоду галузі вітчизняного виробництва. Шкода, спричинена такими іншими факторами, не повинна бути

віднесена на рахунок субсидованого імпорту. Фактори, які можуть бути розглянуті у зв'язку з цим, включають:

- 1) обсяги і ціни несубсидованого імпорту;
- 2) скорочення попиту або зміни у структурі споживання;
- 3) обмеження торгівлі та конкуренції між третіми країнами та вітчизняними виробниками;
- 4) розвиток технологій;
- 5) показники експорту; та
- 6) продуктивність галузі вітчизняного виробництва.

Фактори, не зазначені в цій частині, також можуть бути розглянуті за умови, що відповідні докази містяться в матеріалах антисубсидиційного розслідування.

Стаття 17. Визначення галузі вітчизняного виробництва

1. З метою визначення галузі вітчизняного виробництва враховується наступне:

1) у разі, якщо виробники подібного товару в Україні пов'язані з експортерами або імпортерами, або одночасно є імпортерами товару, про який стверджується, що він субсидується, галузь вітчизняного виробництва може тлумачитися як така, що стосується решти виробників;

2) за виняткових обставин територія України може поділятися на два або більше конкурентоспроможних ринки (регіони), а виробники на кожному з ринків можуть вважатися за окрему галузь виробництва, якщо:

у межах кожного такого ринку виробники продають увесь або більшу частину виробленого товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування на цьому ринку; та

при задоволенні попиту на кожному такому ринку ступінь залучення виробників відповідного товару, які розташовані на іншій частині території України, є незначним.

За таких обставин може бути встановлено факт шкоди навіть тоді, коли основній частині загальної галузі вітчизняного виробництва не заподіяно шкоди за умови, що:

субсидований імпорт зосереджується на такому окремому ринку; та
субсидований імпорт заподіює шкоду виробникам, які виробляють увесь або більшу частину товару на цьому ринку.

2. Для цілей пункту 1 частини першої цієї статті виробники вважаються пов'язаними з експортерами або імпортерами за наявності таких умов:

1) один з них безпосередньо або опосередковано контролює іншого; або
2) обидва безпосередньо або опосередковано контролюються третьою особою; або

3) вони разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу за умови, якщо є підстави вважати або підозрювати, що наслідки таких відносин можуть змусити відповідного виробника діяти інакше, ніж виробники, які не перебувають у таких відносинах.

Для цілей цієї частини вважається, що один контролює іншого, якщо перший може юридично або фактично обмежувати чи здійснювати управління другим.

3. Для цілей пункту 2 частини першої цієї статті, коли галузь вітчизняного виробництва тлумачиться як сукупність виробників на відповідному ринку (в певному регіоні) України, експортерам повинно бути надано можливість запропонувати прийняти зобов'язання відповідно до статті 53 цього Закону для продажу товару на такому ринку.

Якщо в найкоротші строки не було запропоновано прийняття відповідних зобов'язань або якщо має місце випадок, визначений у статті 59 цього Закону, може бути застосовано попереднє або остаточне компенсаційне мито щодо імпорту в Україну в цілому. У таких випадках застосування може бути обмежено певним колом виробників та експортерів, які здійснюють поставки на відповідний ринок.

4. Для цілей цієї статті застосовуються положення частини четвертої статті 14 цього Закону.

Розділ IV НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Стаття 18. Визначення національного інтересу

1. Компенсаційні заходи не можуть бути застосовані або продовжені без проведення дослідження та визначення їх відповідності національному інтересу відповідно до цього Розділу.

Для цілей захисту національного інтересу дія компенсаційного заходу, що застосовується, може бути призупинена відповідно до статті 72 цього Закону.

2. Встановлення, чи потребує національний інтерес застосування компенсаційних заходів, повинно ґрунтуватися на оцінці інтересів вітчизняних виробників, постачальників, користувачів або галузевих асоціацій споживачів. Додатково можуть ураховуватися:

- 1) вплив субсидованого імпорту на зайнятість населення;
- 2) інвестиції вітчизняних виробників, користувачів та галузевих асоціацій споживачів;
- 3) міжнародні економічні інтереси України.

3. При дослідженні питання відповідності застосування компенсаційних заходів національному інтересу слід врахувати необхідність зменшення негативного впливу субсидії, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, а також відновлення конкуренції.

4. При здійсненні оцінки відповідності застосування компенсаційних заходів національному інтересу в антисубсидійному розслідуванні, де галузь вітчизняного виробництва визначається відповідно до частини третьої статті 17 цього Закону як сукупність виробників, які здійснюють свою діяльність на відповідному ринку України, особлива увага повинна приділятися інтересам цього ринку.

5. Компенсаційні заходи не застосовуються, якщо Комісія встановить, що застосування таких заходів не відповідає національному інтересу.

Розділ V
ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО
РОЗСЛІДУВАННЯ

Глава 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО
РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 19. Загальні положення проведення антисубсидиційного розслідування

Компенсаційні заходи можуть застосовуватись лише на підставі результатів антисубсидиційного розслідувань, порушених та проведених згідно з цим Законом та відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 20. Права сторін

1. Під час проведення антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган та Комісія повинні забезпечувати право заінтересованих сторін на участь у змагальному процесі та повний захист, як передбачено цим Законом.

Заінтересовані сторони мають право подавати інформацію і докази, які вони вважають суттєвими для цілей антисубсидиційного розслідування у строки, визначені Уповноваженим органом та/або Комісією.

2. Права, зазначені у частині першій цієї статті, мають тлумачитися і застосовуватися з урахуванням обов'язків Уповноваженого органу та Комісії завершити антисубсидиційного розслідування у строки, визначені статтею 34 цього Закону.

3. Права, зазначені у частині першій цієї статті, набуваються стороною з моменту її реєстрації Уповноваженим органом заінтересованою стороною.

4. На запит заінтересованих сторін Уповноважений орган повинен протягом двадцяти робочих днів надати їм можливість ознайомитися з усією неконфіденційною інформацією, отриманою в рамках антисубсидиційного розслідування.

Уповноважений орган може надати електронний доступ до неконфіденційної інформації, отриманої в рамках антисубсидиційного розслідування. Умови організації електронного доступу встановлює Уповноважений орган.

5. Заінтересовані сторони та інші вітчизняні виробники, користувачі і їх галузеві організації, а також галузеві організації споживачів можуть надавати Уповноваженому органу інформацію стосовно відповідності застосування попередніх чи остаточних компенсаційних заходів національному інтересу згідно із статтею 18 цього Закону.

Стаття 21. Консультації з компетентними органами країни експорту

1. У ході антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган надає компетентним органам країни експорту розумну можливість проведення консультацій з ним для уточнення фактичної ситуації та досягнення взаємоприйняттого рішення.

Комісія не може приймати позитивне попереднє або остаточне рішення про застосування компенсаційних заходів, якщо розумну можливість для проведення консультацій не було надано.

2. Обов'язок надати розумну можливість для проведення консультацій не перешкоджає Уповноваженому органу та Комісії здійснювати підготовку в короткі строки попередніх чи остаточних рішень, позитивних чи негативних, або в застосуванні попередніх чи остаточних компенсаційних заходів згідно з цим Законом.

Стаття 22. Інформація для цілей антисубсидиційного розслідування та її використання

1. Уповноважений орган має право звертатися із запитом про надання інформації до заінтересованих сторін, визначених у пункті 4 статті 1 цього Закону.

2. Уповноважений орган має право одержувати від органів державної влади України, державних установ, агентств та експертних організацій необхідну інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, документи, що стосуються цілей антисубсидиційного розслідування, включаючи матеріали з технічним аналізом.

3. Усі заінтересовані сторони антисубсидиційного розслідування отримують повідомлення щодо інформації, яку слід надати для цілей такого розслідування.

Після порушення розслідування Уповноважений орган детально визначає інформацію, яку повинні надати заінтересовані сторони, та формат її подання. З метою отримання інформації Уповноважений орган може надсилати заінтересованим сторонам відповідні запити та/або запитальники.

4. Уповноважений орган та Комісія беруть до уваги інформацію, надану заінтересованими сторонами, якщо вона є обґрунтованою, з урахуванням строків завершення антисубсидиційного розслідування.

5. Інформація, отримана згідно з цим Законом, може бути використана виключно відповідно до мети, з якою вона запитувалася.

Це положення не виключає можливості використання інформації, отриманої в рамках одного антисубсидиційного розслідування, з метою ініціювання та проведення інших розслідувань або переглядів щодо товару, який є об'єктом розгляду такого антисубсидиційного розслідування.

Стаття 23. Вимоги до інформації, що подається заінтересованими сторонами

1. Уповноважений орган враховує інформацію, подану заінтересованими сторонами, за умови виконання ними таких вимог:

1) таблиці і графіки містять детальні посилання на інформаційні джерела та конкретизують розрахунки і коригування, використані для їх підготовки, щоб було можливо перерахувати ці показники, використавши вихідні дані;

2) інформація містить відповідні посилання та використані джерела;

3) статистичні та економетричні розрахунки, методологічна інформація, а також числові моделювання містять таку інформацію:

використану електронну базу даних, із зазначенням джерела цих даних та періоду, якого вони стосуються;

визначення комп'ютерної програми, використаної для розрахунку;

обґрунтування періоду, обраного для таких розрахунків;

обґрунтування виключення зразка з розрахунку у разі, якщо це доцільно;

пояснення щодо припущень, зроблених в економетричному аналізі чи моделюванні, з обґрунтуванням використаних функціональних форм;

пояснення щодо відповідності запропонованих методів аналізу питанню, що розглядається в антисубсидійного розслідуванні;

інші відомості та/або дані незалежно від їх викладу, необхідні для повного розуміння і відтворення представлених результатів.

2. Додаткові необов'язкові вимоги до форми подання інформації можуть визначатися Уповноваженим органом.

3. Інформація, подана з порушенням вимог, визначених частиною першою цієї статті, може не враховуватись Уповноваженим органом, про що інформується відповідна заінтересована сторона.

Стаття 24. Конфіденційна інформація

1. Інформація, розкриття якої надасть суттєву перевагу конкуренту або буде мати суттєвий негативний вплив на особу, яка подала цю інформацію, або на особу, від якої таку інформацію було отримано, або інформація, яка подана заінтересованими сторонами антисубсидійного розслідування на конфіденційній основі з наведенням обґрунтованих причин конфіденційності, повинна розглядатися Уповноваженим органом та Комісією як така, що є конфіденційною.

Обґрунтування причин конфіденційності інформації оцінюється Уповноваженим органом. Причина не вважається достатньою, якщо інформація, щодо якої запитується збереження конфіденційності, має публічний характер або знаходиться у вільному доступі.

2. При поданні інформації заінтересовані сторони повинні чітко зазначити, щодо якої саме частини цієї інформації вони вимагають забезпечення конфіденційності. Конфіденційна інформація не може поширюватись без згоди сторони, яка її подала.

Інформація, якою обмінюються Уповноважений орган і Комісія, інформація стосовно засідань Комісії та позиції її членів або щодо службових документів Уповноваженого органу чи Комісії стосовно антисубсидійного розслідування або перегляд компенсаційних заходів, а також інформація стосовно дій Уповноваженого органу, розкриття якої надасть суттєву перевагу одній із заінтересованих сторін розслідування або матиме суттєвий негативний вплив на таку особу на будь-якому етапі антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, не підлягає розголошенню.

3. Вимогу заінтересованої сторони щодо надання інформації статусу конфіденційної може бути відхилено, якщо Уповноважений орган, зокрема, дійде висновку, що підстави, наведені для цього, є необґрунтованими. У такому випадку Уповноважений орган інформує відповідну сторону, що її

вимога про забезпечення конфіденційності не може бути задоволена, якщо вона не доведе Уповноваженому органу, що інформація наведена з відповідних джерел, є достовірною. Якщо пояснення, подані цією стороною, є недостатніми для обґрунтування надання інформації статусу конфіденційної, ця інформація може не братися Уповноваженим органом до уваги.

4. Ця стаття не перешкоджає розкриттю Уповноваженим органом та Комісією загальної інформації, зокрема про причини, з яких вони прийняли рішення згідно з цим Законом, або розкриттю фактичної інформації, на яку посиляється Комісія, пояснюючи свої рішення. Таке розкриття повинно враховувати законні інтереси відповідних заінтересованих сторін антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, які не бажають розголошення їх конфіденційної інформації, та здійснюється виключно у відповідності до цього Закону.

Стаття 25. Неконфіденційне резюме інформації

1. Усі заінтересовані сторони, які подають конфіденційну інформацію, подають разом з нею також її неконфіденційне резюме.

Заінтересована сторона, яка подає конфіденційну інформацію, одночасно готує її неконфіденційне резюме. Спосіб ознайомлення заінтересованих сторін з неконфіденційним резюме інформації визначається Уповноваженим органом. Якщо неконфіденційне резюме не подається заінтересованою стороною, Уповноважений орган може не брати до уваги таку інформацію в ході антисубсидійного розслідування.

2. Неконфіденційне резюме повинно бути настільки деталізованим, щоб була зрозумілою суть конфіденційної інформації.

Інформація в числовій формі, що подається в неконфіденційному резюме, може відображатися в індексах або величинах. Неконфіденційне резюме повинно містити примітки про будь-яку інформацію, що не була подана із зазначенням відповідних причин.

3. За виняткових обставин сторони, які подають конфіденційну інформацію, можуть зазначити, що ця інформація не підлягає скороченню. У таких випадках вони наводять обґрунтування причин, через які підготовка неконфіденційного резюме цієї інформації є неможливою.

4. Якщо Уповноваженим органом встановлено, що інформація в неконфіденційному резюме є недостатньою, або є недостатнім обґрунтування причин неможливості підготовки неконфіденційного резюме інформації, заінтересована сторона в установленій Уповноваженим органом строк повинна:

1) внести зміни до неконфіденційного резюме відповідно до вимог цієї статті; або

2) дати згоду на включення цієї інформації до неконфіденційної частини матеріалів антисубсидійного розслідування; або

3) утриматися від подання запитуваної інформації; або

4) довести Уповноваженому органу, на основі відповідних джерел, що ця інформація є достовірною.

Для цілей цієї статті повнота та достатність неконфіденційного резюме інформації встановлюється Уповноваженим органом. Уповноважений орган може не брати до уваги інформацію у разі, якщо вона подана не у відповідності до вимог цієї статті.

Стаття 26. Слухання та консультації

1. Заінтересовані сторони можуть подати письмовий запит щодо проведення слухань та/або консультацій із зазначенням переліку питань для розгляду. Запит щодо проведення слухань подається у строк, установлений Уповноваженим органом.

Слухання та/або консультації можуть призначатися за ініціативою Уповноваженого органу.

Рішення щодо проведення слухань та/або консультацій, порядку їх проведення приймається Уповноваженим органом.

2. У ході слухань та/або консультацій розглядаються питання по суті розслідування та/або відповідно до процедури антисубсидійного розслідування.

3. Залежно від обговорюваних питань, на слуханнях та/або консультаціях можуть бути присутніми одна або кілька заінтересованих сторін.

4. Під час антисубсидійного розслідування заінтересованим сторонам на їх запит може надаватися можливість зустрітися з іншими сторонами, які мають протилежні погляди, для обміну позиціями та аргументами.

Заінтересовані сторони, які брали участь у слуханнях та/або консультаціях, повинні надати Уповноваженому органу неконфіденційне резюме своїх презентацій та заяв з метою включення до неконфіденційної частини матеріалів справи.

Інформація, представлена усно на слуханнях та/або консультаціях, розглядається під час антисубсидійного розслідування за умови, що таку інформацію подано Уповноваженому органу в письмовій формі протягом десяти днів з дати їх проведення.

Якщо ведеться протокол слухань та/або консультацій, такий протокол долучається до конфіденційної частини матеріалів справи.

5. Участь у слуханнях та/або консультаціях є правом, а не обов'язком заінтересованих сторін.

Стаття 27. Ухилення заінтересованої сторони від співпраці

1. Якщо заінтересована сторона відмовляє у доступі або в інший спосіб не надає необхідної інформації у строк, установлений відповідно до цього Закону, або створює значні перешкоди для антисубсидійного розслідування, Уповноважений орган може робити попередні чи остаточні висновки на основі наявної інформації.

Якщо встановлено факт надання заінтересованою стороною недостовірної або помилкової інформації, Уповноважений орган може не брати таку інформацію до уваги і використовувати наявну інформацію.

2. Якщо інформація, подана заінтересованою стороною, є неповною або містить інші недоліки, вона береться Уповноваженим органом до уваги за умови, якщо:

- 1) її неповнота не ускладнює можливості Уповноваженого органу зробити точні висновки; та
- 2) така інформація подана належним чином у строки, визначені цим Законом, придатна для перевірки; та
- 3) заінтересована сторона діяла добросовісно.

3. У разі, якщо Уповноважений орган в ході антисубсидиційного розслідування частково або повністю не враховує інформацію та/або докази, він інформує заінтересовану сторону, яка їх подала, про причини неврахування та строк, протягом якого відповідна сторона має можливість подати додаткову інформацію та/або докази.

Якщо Уповноважений орган не враховує інформацію та/або докази, він інформує заінтересовану сторону про причини неврахування, а також наводить такі причини в остаточному звіті про результати антисубсидиційного розслідування та оприлюднює в офіційному повідомленні.

4. Якщо Уповноважений орган робить висновки, які свідчать про наявність підстав для застосування компенсаційних заходів, на основі наявної інформації відповідно до частини першої цієї статті, зокрема, на підставі інформації, яка наводиться в заяві про порушення антисубсидиційного розслідування, така інформація, якщо це можливо, перевіряється з урахуванням установлених строків антисубсидиційного розслідування. Така перевірка здійснюється шляхом звернення до незалежних джерел, які є в розпорядженні Уповноваженого органу, та/або інформації, що надходить до Уповноваженого органу в ході антисубсидиційного розслідування від інших заінтересованих сторін і стосується рівня цін, що публікуються, офіційної статистичної звітності щодо імпорту та митної статистики. Така інформація в разі необхідності може включати дані стосовно світового або інших репрезентативних ринків.

5. Якщо заінтересована сторона повністю або частково ухиляється від співпраці з Уповноваженим органом та у зв'язку з цим не подає інформацію, що стосується антисубсидиційного розслідування, результат такого розслідування для цієї сторони може бути менш сприятливим, ніж у разі, коли сторона не ухиляється від співпраці.

Стаття 28. Перевірка інформації

1. За винятком обставин, передбачених статтею 27 цього Закону, в ході антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган має переконатися в точності і повноті інформації, поданої заінтересованими сторонами, на якій ґрунтуватимуться його висновки.

Перевірка інформації здійснюється шляхом:

- 1) дослідження інформації в письмовій формі, отриманої від заінтересованих сторін, органів державної влади України або отриманої Уповноваженим органом *ex officio*; та/або

2) виїзної перевірки інформації та документів заінтересованих сторін відповідно до статті 29 цього Закону.

Перевірка інформації може здійснюватися в будь-який момент до завершення підготовки остаточного звіту про результати антисубсидійного розслідування.

2. Для перевірки інформації, поданої заінтересованими сторонами, Уповноважений орган може звернутися за сприянням до членів Комісії, органів державної влади України, експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів. За необхідності вони мають надати Уповноваженому органу відповідну інформацію і докази, які є в їх розпорядженні в межах установленого Уповноваженим органом для цього строку.

Уповноважений орган може у разі потреби та за згодою залучати представників органів державної влади України, експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів до виїзних перевірок.

Стаття 29. Виїзні перевірки

1. Положення цієї статті застосовуються, якщо Уповноважений орган вирішить перевірити інформацію, подану будь-якою заінтересованою стороною, шляхом виїзної перевірки.

2. В офіційному повідомленні, оприлюдненому згідно із статтею 44 цього Закону, Уповноважений орган зазначає, що подана інформація може підлягати виїзній перевірці. Також в офіційному повідомленні зазначається, що в разі якщо заінтересована сторона не погоджується на проведення виїзної перевірки, Уповноважений орган може застосовувати положення статті 27 цього Закону.

3. У ході антисубсидійного розслідування Уповноважений орган може провести виїзну перевірку інформації, поданої такими заінтересованими сторонами:

- 1) компетентними органами країни експорту;
- 2) вітчизняними виробниками;
- 3) іноземними виробниками та/або експортерами;
- 4) імпортерами;
- 5) користувачами;
- 6) об'єднаннями або асоціаціями, які представляють інтереси сторін, зазначених у пунктах 2—5 цієї частини, а також галузевими організаціями споживачів.

4. У разі необхідності, Уповноважений орган може прийняти рішення про проведення виїзної перевірки інформації, поданої іноземними виробниками та/або експортерами, та/або будь-якою іншою фізичною або юридичною особою, яка не є заінтересованою стороною антисубсидійного розслідування.

5. Уповноважений орган вживає заходів щодо направлення заінтересованим сторонам повідомлення про намір провести виїзну перевірку не пізніше ніж:

1) за тридцять днів до запропонованої дати початку виїзної перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих за межами України;

2) за двадцять днів до запропонованої дати початку виїзної перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих в Україні.

6. До закінчення строку, зазначеного у повідомленні, надісланому відповідно до частини п'ятої цієї статті, заінтересовані сторони надають письмову згоду на проведення виїзної перевірки і узгоджують запропоновану Уповноваженим органом дату, або якщо через об'єктивні причини запропонована дата є неприйнятною для заінтересованої сторони, така заінтересована сторона пропонує Уповноваженому органу альтернативну дату, ураховуючи необхідність завершити антисубсидійне розслідування у встановлені строки.

Після отримання згоди заінтересованої сторони на проведення виїзної перевірки Уповноважений орган повідомляє компетентним органам країни експорту назву та адресу підприємства, яке перевірятиметься, та узгоджену дату виїзної перевірки.

7. Уповноважений орган може застосувати положення, передбачені статтею 27 цього Закону, у будь-якому з таких випадків:

1) компетентні органи країни експорту та/або іноземні виробники чи експортери заперечують проти виїзної перевірки;

2) запропоновану дату виїзної перевірки не було узгоджено, хоча Уповноважений орган врахував коментарі, отримані від іноземних виробників та/або експортерів;

3) згоду на проведення виїзної перевірки було відкликано до початку проведення такої перевірки;

4) заінтересована сторона вимагає змінити узгоджену дату, якщо Уповноважений орган не вважає таку зміну обґрунтованою, і що вона не перешкоджає завершенню антисубсидійному розслідуванню в установленний строк;

5) у будь-якому іншому випадку, якщо існують обґрунтовані підстави для застосування положень статті 27 цього Закону.

8. До початку виїзної перевірки, підприємству, яке перевірятиметься, повинно бути повідомлено про характер інформації, що підлягає виїзній перевірці. У ході виїзної перевірки Уповноважений орган може уточнювати і запитувати більш детальну інформацію.

9. На початку виїзної перевірки заінтересована сторона має можливість надати пояснення стосовно інформації, яка раніше надавалася Уповноваженому органу, та внести до неї незначні зміни або уточнення.

10. Якщо заінтересована сторона ускладнює, затримує або перешкоджає нормальному проведенню виїзної перевірки, або якщо така заінтересована сторона вимагає її відміни чи завершення до того, як Уповноважений орган самостійно прийме таке рішення, Уповноважений орган може негайно припинити виїзну перевірку. У такому разі до завершення виїзної перевірки Уповноважений орган інформує заінтересовану сторону про те, що її дії можуть бути підставою для застосування положень статті 27 цього Закону.

Факти та обставини, що призвели до дострокового завершення виїзної перевірки, докладно відображаються у звіті про проведення перевірки.

11. За результатами виїзної перевірки Уповноваженим органом готується звіт, який протягом двадцяти днів з дати завершення такої перевірки надсилається заінтересованій стороні, інформація якої перевірялася, для подання коментарів. На основі узгодженого тексту звіту заінтересованою стороною готується неконфіденційне резюме такого звіту з урахуванням вимог статті 27 цього Закону та надсилається Уповноваженому органу в установленний ним строк.

12. Якщо Уповноважений орган має намір залучити експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів до складу осіб, які будуть здійснювати виїзну перевірку, заінтересована сторона, а також компетентні органи країни експорту інформуються про це у повідомленні, надісланому відповідно до частини п'ятої цієї статті.

У разі участі експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів у перевірці, такі особи несуть відповідальність за порушення вимог конфіденційності згідно чинного законодавства України.

Уповноважений орган не наполягає на залученні експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів, щодо яких одна із сторін довела існування конфлікту інтересів або будь-яку іншу обґрунтовану причину.

13. Якщо вітчизняні виробники, які представляють галузь вітчизняного виробництва, заперечують проти проведення виїзної перевірки або якщо не вдалося узгодити з цими вітчизняними виробниками дату такої перевірки, антисубсидійне розслідування може бути припинено без застосування компенсаційних заходів.

Стаття 30. Розмір і форма компенсаційних мит

1. Розмір компенсаційного мита не повинен перевищувати розмір отриманих субсидій, що дають підстави для застосування компенсаційних заходів.

2. Якщо цим Законом не визначено інше, компенсаційні мита можуть застосовуватись за адвалорними, специфічними або комбінованими ставками мита, визначеними статтею 280 Митного кодексу України.

Компенсаційні заходи можуть застосовуватись у будь-якій іншій формі, що допускається Угодою про субсидії і компенсаційні заходи. За наявності обґрунтованих обставин, види ставок мита можуть бути різними для іноземних виробників та/або експортерів з однієї країни, щодо якої порушено антисубсидійне розслідування.

Стаття 31. Правило нижчої ставки мита

1. За умови дотримання вимог положень статті 30 цього Закону, розмір компенсаційного мита може бути меншим за загальну суму субсидій, якщо його розміру є достатнім, щоб компенсувати шкоду для галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 32. Митне оформлення

1. Попереднє або остаточне компенсаційне мито справляється митними органами у формі, за ставкою і на умовах, установлених у відповідному рішенні про застосування компенсаційних заходів. Такі мита справляються незалежно від сплати податків і зборів та інших платежів, які справляються з імпорту.

2. Проведення антисубсидиційного розслідування та дія компенсаційних заходів не перешкоджають процедурам митного оформлення товару, який є об'єктом такого розслідування.

Стаття 33. Офіційні повідомлення

1. Офіційні повідомлення оприлюднюються в офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України або в іншому установленому порядку протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

2. Офіційно повідомляється про рішення, які підлягають повідомленню згідно з Угодою про субсидії і компенсаційні заходи; або

про які Уповноважений орган або Комісія вважають за необхідне повідомити, для забезпечення права на повний захист та участь у змагальному процесі.

3. Офіційні повідомлення повинні містити всю інформацію публічного характеру, ураховану при підготовці рішень чи висновків.

Стаття 34. Строк завершення антисубсидиційного розслідування

1. Антисубсидиційне розслідування завершується в установленому порядку протягом одного року з дати його порушення. За виняткових обставин цей строк може бути продовжено Уповноваженим органом за погодженням з головою Комісії, а у разі його відсутності — першим заступником або заступником голови Комісії, але не більше ніж вісімнадцять місяців.

У разі продовження строків проведення антисубсидиційного розслідування, Уповноважений орган інформує про це заінтересовані сторони до завершення попередньо встановленого строку.

2. Антисубсидиційне розслідування завершується разом з прийняттям Комісією рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів або про припинення антисубсидиційного розслідування без застосування заходів.

3. Датою завершення антисубсидиційного розслідування вважається дата прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Розслідування завершується автоматично через вісімнадцять місяців з дати його порушення за умови, що протягом цього строку Комісія не прийняла одне з рішень, передбачених частиною другою цієї статті. У такому разі після закінчення строку у вісімнадцять місяців протягом п'яти робочих днів Уповноважений орган оприлюднює офіційне повідомлення про припинення антисубсидиційного розслідування без застосування заходів.

Стаття 35. Припинення антисубсидиційного розслідування без застосування заходів

1. Антисубсидиційне розслідування припиняється без застосування заходів, якщо Комісією прийнято рішення про відсутність достатніх доказів наявності субсидування або шкоди галузі вітчизняного виробництва для

проведення антисубсидиційного розслідування, а також відповідно до статті 18 цього Закону.

Для цілей цієї частини відсутність достатніх доказів субсидування або шкоди означає, *inter alia*, що сума субсидії є *de minimis*, відповідно до пункту 15 статті 1 цього Закону або що обсяг субсидованого імпорту фактичного чи потенційного є незначним відповідно до пункту 14 статті 1 цього Закону.

2. У разі якщо заявник відкликав заяву, антисубсидиційне розслідування припиняється без застосування заходів за рішенням Комісії, крім випадків, коли Комісія за поданням Уповноваженого органу установить, що таке припинення не відповідає національному інтересу.

3. Антисубсидиційне розслідування припиняється без застосування заходів за умови та в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 34 цього Закону.

Глава 2

ПОРУШЕННЯ АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 36. Подання заяви про порушення антисубсидиційного розслідування

1. Антисубсидиційне розслідування з метою встановлення наявності та величини субсидії, наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва, про які стверджується, порушується за заявою галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за винятком випадків, передбачених статтею 42 цього Закону.

Заява про порушення антисубсидиційного розслідування подається одним або кількома вітчизняними виробниками, фізичною або юридичною особою чи будь-якою асоціацією, що діють від імені такого вітчизняного виробника або галузі вітчизняного виробництва.

2. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування подається в письмовій та електронній формах. Конфіденційна та неконфіденційна версії заяви надсилаються до Уповноваженого органу засобами поштового та/або електронного зв'язку у встановленому порядку. Кожна версія заяви, включно з додатками до неї, повинна бути пронумерована та позначена щодо статусу конфіденційності. Документи, що не позначені як конфіденційні, розглядаються як неконфіденційні.

Неконфіденційна версія заяви про порушення антисубсидиційного розслідування повинна бути оформлена відповідно до вимог статті 25 цього Закону. Якщо Уповноважений орган вважає, що неконфіденційна версія заяви про порушення антисубсидиційного розслідування не відповідає вимогам статті 25 цього Закону, до порушення антисубсидиційного розслідування на запит Уповноваженого органу заявник повинен надати її нову версію.

3. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування вважається поданою наступного дня після її реєстрації в Уповноваженому органі.

4. До моменту прийняття рішення про порушення антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган та Комісія публічно не розголошують інформацію, що міститься у заяві про порушення розслідування.

Однак після одержання належним чином оформленої заяви та до порушення антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган інформує компетентні органи відповідної країни експорту про надходження заяви про порушення такого розслідування.

5. Заяву про порушення антисубсидиційного розслідування може бути відкликано до порушення такого розслідування, у цьому разі вона вважається такою, що не подавалася.

Стаття 37. Зміст заяви про порушення антисубсидиційного розслідування

1. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування повинна містити достатні докази наявності субсидії (включаючи, у разі наявності, її суму), шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва про які стверджується. Просте твердження, не підкріплене відповідними доказами, не може вважатися достатнім для виконання вимог цієї статті.

2. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування повинна містити інформацію, яка є в розпорядженні заявника, зокрема, про:

1) особу заявника та опис обсягів і вартості виробництва ним подібного товару в Україні. Якщо заява про порушення антисубсидиційного розслідування подається від імені галузі вітчизняного виробництва, то заявник зазначає в ній:

галузь виробництва, від імені якої така заява подається, обсяги і вартість виробництва нею подібного товару в Україні;

загальний обсяг виробництва подібного товару в Україні;

перелік усіх відомих вітчизняних виробників подібного товару (або об'єднань вітчизняних виробників подібного товару) та, у разі наявності, інформацію щодо обсягу і вартості виробництва цими виробниками подібного товару в Україні;

2) повний опис товару, про який стверджується, що він субсидується;

3) назву країни (країн) походження або експорту товару та кожного відомого експортера та/або іноземного виробника, про якого відомо, що він поставляє імпортований товар до України, а також перелік відомих осіб (фізичних або юридичних), які імпортують товар, що є об'єктом розгляду;

4) докази наявності, суму та характер субсидії, що є підставою для застосування компенсаційних заходів;

5) докази того, що шкода, яка заподіюється галузі вітчизняного виробництва, спричинена наслідками субсидування. Такі докази включають відомості та/або дані про зростання обсягів субсидованого імпорту, вплив цього імпорту на ціни подібних товарів в Україні та наслідок впливу імпорту на галузь вітчизняного виробництва, що підтверджується відповідними факторами та показниками, зазначеними у частинах другій і третій статті 14 цього Закону.

3. У заяві про порушення антисубсидиційного розслідування має бути вказано чи вимагає заявник застосування попередніх компенсаційних заходів з наведенням обґрунтованих причин та відповідних доказів.

4. У заяві про порушення антисубсидиційного розслідування може бути подано будь-яку іншу інформацію за умови, що вона стосується рішення про порушення такого розслідування та містить достатні докази.

Стаття 38. Розгляд заяви про порушення антисубсидиційного розслідування

1. Уповноважений орган проводить попереднє вивчення фактів, що містяться в заяві про порушення антисубсидиційного розслідування. Якщо за результатами вивчення Уповноважений орган встановлює, що заява про порушення антисубсидиційного розслідування потребує значних додаткових даних чи доповнень або виправлень, Уповноважений орган надсилає заявнику запит на внесення в установлений строк відповідних змін.

Якщо заявник не подав необхідних додаткових даних, доповнень або виправлень у встановлений строк, заява про порушення антисубсидиційного розслідування вважається такою, що не подана.

2. Уповноважений орган з доступних йому джерел вивчає достатність і обґрунтованість доказів, що містяться в заяві про порушення антисубсидиційного розслідування. За результатами вивчення Уповноважений орган готує звіт з рекомендаціями Комісії, у якому зазначає, чи є докази достатніми для порушення антисубсидиційного розслідування.

3. На запит Уповноваженого органу органи державної влади України повинні надати Уповноваженому органу інформацію, що є необхідною для вивчення заяви про порушення антисубсидиційного розслідування та відповідає вимогам для підготовки звіту, який готується відповідно до частини другої цієї статті. Інформація повинна бути подана у строк, установлений Уповноваженим органом.

4. Результати розгляду заяви про порушення антисубсидиційного розслідування разом з відповідними рекомендаціями повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Уповноважений орган надсилає Комісії в тридцятип'ятиденний строк з дати подання заяви про порушення антисубсидиційного розслідування.

За наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, строк для подання звіту Комісії розраховується з дня подання заявником до Уповноваженого органу додаткових даних, доповнень або виправлень.

Стаття 39. Особливості визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення антисубсидиційного розслідування

1. Антисубсидиційне розслідування не порушується відповідно до статті 36 цього Закону, якщо не буде доведено, що на підставі дослідження ступеня підтримки або заперечення щодо заяви про порушення антисубсидиційного розслідування, висловленого вітчизняними виробниками подібного товару, така заява дійсно була подана галуззю вітчизняного виробництва або від її імені.

Заява про порушення антисубсидиційного розслідування вважається поданою галуззю вітчизняного виробництва або від її імені, якщо вона підтримується тими вітчизняними виробниками, сукупне виробництво яких становить більше ніж 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного

товару, виробленого тією частиною галузі вітчизняного виробництва, які висловились на підтримку або на заперечення заяви.

Антисубсидиційне розслідування не порушується, якщо сукупне виробництво вітчизняних виробників, які прямо підтримують заяву про порушення антисубсидиційного розслідування, становить менше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні.

2. Якщо на момент подання заяви про порушення антисубсидиційного розслідування сукупне виробництво вітчизняних виробників, які подають таку заяву, становить менше ніж 50 відсотків, але більше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні, то вітчизняні виробники, які подають заяву, до порушення антисубсидиційного розслідування повинні подати Уповноваженому органу інформацію про те, що:

1) інші вітчизняні виробники підтримують заяву і зобов'язуються співпрацювати в рамках антисубсидиційного розслідування щодо встановлення наявності шкоди в разі порушення такого розслідування; та

2) виробники, які подають заяву, а також ті, що її підтримують, складають більше 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні.

У виняткових випадках положення цієї частини можуть не застосовуватися, якщо заявник доведе наявність обґрунтованих підстав для цього.

3. Стосовно галузей виробництва, що нараховують велику кількість вітчизняних виробників, ступінь підтримки або заперечення щодо заяви про порушення антисубсидиційного розслідування може бути визначено шляхом використання статистично коректних вибірових методів.

4. Інформація, що подається відповідно до частин першої – третьої цієї статті, повинна бути підтверджена відповідними доказами.

5. Звіт Уповноваженого органу, який надсилається Комісії відповідно до частини четвертої статті 38 цього Закону повинен містити оцінку, а також відповідні рекомендації стосовно визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення антисубсидиційного розслідування.

Стаття 40. Консультації з компетентними органами країни експорту стосовно отриманої заяви про порушення антисубсидиційного розслідування

У найкоротші строки після отримання належним чином оформленої письмової заяви про порушення антисубсидиційного розслідування, та в будь-якому разі до порушення розслідування, Уповноважений орган повинен:

1) повідомити відповідну країну походження та/або експорту стосовно отримання такої заяви;

2) запропонувати компетентним органам цієї країни консультації з метою уточнення ситуації з питань, зазначених у частині другій статті 37 цього Закону та досягнення взаємоприйнятного рішення;

3) за умови дотримання вимог положень частини першої статті 24 цього Закону, на вимогу компетентних органів цієї країни надати доступ до неконфіденційної інформації, включаючи неконфіденційне резюме

конфіденційних даних, які використовуються для порушення антисубсидиційного розслідування.

Обов'язок надати розумну можливість компетентним органам країни експорту для проведення консультацій не перешкоджає Уповноваженому органу та Комісії здійснювати дії щодо розгляду заяви про порушення антисубсидиційного розслідування і порушення антисубсидиційного розслідування.

Стаття 41. Порушення антисубсидиційного розслідування

1. Комісія приймає рішення про порушення антисубсидиційного розслідування на підставі звіту, направленного Уповноваженим органом відповідно до частини четвертої статті 38 цього Закону.

2. Антисубсидиційне розслідування може бути порушено за умови, що Комісія на підставі об'єктивного дослідження доказів установить, що:

1) існує достатньо доказів щодо наявності субсидування, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення антисубсидиційного розслідування;

2) загальний рівень субсидування перевищує поріг *de minimis*, визначений відповідно пункту 15 статті 1 цього Закону;

3) обсяг субсидованого імпорту, про який стверджується, не є незначним відповідно до пункту 14 статті 1 цього Закону;

4) заявник становить галузь вітчизняного виробництва відповідно до частин першої та другої статті 39 цього Закону;

5) залежно від обставин, вимоги, передбачені частиною другою статті 39 цього Закону, були дотримані;

6) вимоги, передбачені статтею 40 цього Закону, були дотримані.

3. Комісія приймає рішення про порушення антисубсидиційного розслідування або відмову в порушенні такого розслідування протягом десяти днів з дати отримання звіту, зазначеного в частині четвертій статті 38 цього Закону.

4. Антисубсидиційне розслідування може бути порушено щодо одного або декількох іноземних виробників та/або експортерів, подібний товар яких не підпадає під дію чинних компенсаційних заходів на момент розгляду заяви про порушення антисубсидиційного розслідування.

5. Підстави відмови в порушенні антисубсидиційного розслідування повинні бути обґрунтовані та повідомлені заявнику.

6. Антисубсидиційне розслідування вважається порушеним з дати набрання чинності рішення Комісії про його порушення. Строк завершення антисубсидиційного розслідування починає обчислюватися з цієї дати.

7. У рішенні про порушення антисубсидиційного розслідування Комісія доручає Уповноваженому органу:

1) оприлюднити офіційне повідомлення про порушення антисубсидиційного розслідування;

2) провести антисубсидиційне розслідування.

Стаття 42. Порушення антисубсидиційного розслідування *ex officio*

1. В особливих випадках Комісія, за рекомендацією Уповноваженого органу може прийняти рішення про порушення антисубсидиційного розслідування без отримання письмової заяви від галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за наявності достатніх доказів існування субсидії, шкоди і причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення такого розслідування.

Докази та відповідні рекомендації, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Уповноважений орган подає Комісії після того, як Уповноважений орган переконався в тому, що вимоги цієї частини є виконаними. Звіт повинен ґрунтуватися на об'єктивній оцінці Уповноваженого органу щодо точності та достовірності наявних доказів.

Комісія приймає рішення про порушення антисубсидиційного розслідування протягом десяти днів з дати отримання звіту від Уповноваженого органу.

Комісія не порушує антисубсидиційного розслідування за відсутності зобов'язання вітчизняних виробників, які представляють галузь вітчизняного виробництва товару надати інформацію необхідну для встановлення факту істотної шкоди відповідно до статті 14 цього Закону.

2. У випадку, якщо орган державної влади України в межах своїх повноважень володіє достатніми доказами наявності субсидії та шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва субсидованим імпортом, такий орган може подати Уповноваженому органу заяву про порушення антисубсидиційного розслідування.

3. Положення частини другої статті 37, частини четвертої статті 38, статті 40, частини першої, пунктів 1—3, 6 частини другої, частин четвертої, шостої — сьомої статті 41 і статті 43 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до порушення антисубсидиційного розслідування *ex officio* у частині, у якій вони є доцільними.

Стаття 43. Офіційне повідомлення про порушення антисубсидиційного розслідування

Офіційне повідомлення про порушення антисубсидиційного розслідування повинно містити достатню інформацію про:

1) назву товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування, включаючи його класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності та назву країни або країну походження та/або експорту;

2) процесуальну хронологію ініціювання антисубсидиційного розслідування, включаючи дату порушення такого розслідування;

3) короткий виклад інформації щодо надання субсидій, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними, про що стверджується у заяві про порушення антисубсидиційного розслідування;

4) чи Уповноважений орган залишає за собою право використовувати у антисубсидиційного розслідуванні метод вибірки відповідно до статті 47 цього Закону та застосовувати відповідні процесуальні дії в цьому разі;

5) інші процесуальні дії, включаючи строки, протягом яких сторони можуть повідомити про свою заінтересованість, довести до відома свою позицію та надати запит щодо проведення слухань, будь-які інші строки.

Глава 3

ПОПЕРЕДНІЙ ЕТАП АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 44. Інформування сторін про порушення антисубсидиційного розслідування

1. Уповноважений орган інформує компетентні органи країни експорту та інші сторони, про які відомо, що вони мають інтерес у такому розслідуванні, про порушення антисубсидиційного розслідування та надає неконфіденційну версію заяви про порушення такого розслідування.

2. На запит інших заінтересованих сторін Уповноважений орган надає їм неконфіденційну версію заяви про порушення антисубсидиційного розслідування.

3. Якщо кількість відомих іноземних виробників та/або експортерів є значною, неконфіденційна версія заяви про порушення антисубсидиційного розслідування надається компетентному органу країни експорту або відповідній асоціації.

Стаття 45. Запитальники та інші інформаційні запити

1. Уповноважений орган має право надавати запитальники компетентним органам країни експорту, відомим іноземним виробникам, експортерам, імпортерам та вітчизняним виробникам відповідно до вимог статті 22 цього Закону. Ці запитальники включають:

1) опис інформації, що необхідна для проведення антисубсидиційного розслідування; та

2) строк, протягом якого потрібно надати таку інформацію.

У випадках проведення вибірки, надання запитальників може бути відкладено до прийняття рішення за результатами вибірки відповідно до статті 47 цього Закону.

2. Строк надання відповіді на запитальник становить тридцять днів. Строк обчислюється з дати отримання запитальника. Запитальник вважається отриманим протягом одного тижня з дати його відправлення одержувачу або передачі відповідному дипломатичному представнику країни походження та/або експорту.

Строк надання відповіді на запитальник може бути продовжено, ураховуючи строки завершення антисубсидиційного розслідування, за умови, якщо сторона, яка просить про продовження, надала обґрунтовані докази такої необхідності. Продовження строків для надання відповіді на запитальник надається, якщо це не перешкоджає проведенню антисубсидиційного розслідування. Продовження строку для надання відповіді на запитальник не надається, якщо запит на продовження такого строку направлено після закінчення попередньо встановленого кінцевого строку. Продовження строку подання відповіді на запитальник стосується лише тієї сторони, щодо якої таке продовження було здійснено.

3. Уповноважений орган здійснює попередній аналіз відповідей на запитальник і може надіслати запит про надання уточнень чи додаткової інформації. У такому разі Уповноважений орган встановлює кінцевий строк для надання відповідей на цей запит. Вимоги щодо продовження строків, установлених в частині другій цієї статті, застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 46. Інші джерела інформації

1. У ході антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган може запитувати і використовувати інформацію з інших джерел, ніж заінтересовані сторони.

2. На запит Уповноваженого органу або за власною ініціативою органи державної влади України подають Уповноваженому органу інформацію, що є доцільною та стосується проведення антисубсидиційного розслідування.

Уповноважений орган може звертатися до органів державної влади України із запитом щодо проведення дослідження та аналізу в межах їх компетенції.

3. Строк подання відповіді встановлюється Уповноваженим органом у відповідному запиті, але в межах строку проведення антисубсидиційного розслідування.

Стаття 47. Вибірка

1. У разі значної кількості вітчизняних виробників, іноземних виробників та/або експортерів або імпортерів, типів (видів) товару чи операцій (транзакцій), у антисубсидиційного розслідуванні можна обмежитися:

1) достатньою кількістю сторін, типів (видів) товару або операцій (транзакцій), відібраної на основі статистично обґрунтованої інформації, яка є в розпорядженні Уповноваженого органу на момент їх відбору; або

2) найбільшим репрезентативним обсягом виробництва, продажу чи експорту товару, який можна дослідити з урахуванням строків проведення антисубсидиційного розслідування.

2. Остаточний вибір сторін-учасників, типів (видів) товару або операцій (транзакцій) згідно з цією статтею здійснюється Уповноваженим органом. При цьому перевага надається проведенню вибору у ході консультацій із заінтересованими сторонами та за їх згодою, за умови, що такі сторони заявили про готовність брати участь у антисубсидиційного розслідуванні і подають достатню інформацію в межах строку, зазначеного в офіційному повідомленні про порушення антисубсидиційного розслідування, з метою забезпечення формування репрезентативної вибірки.

3. У разі якщо застосовується вибірка, індивідуально розраховується сума субсидії відповідно до частини восьмої статті 12 цього Закону для будь-якого експортера та/або виробника, який попередньо не був відібраний, але подав необхідну інформацію в межах строків, установлених цим Законом, за винятком ситуацій, коли кількість експортерів та/або іноземних виробників є настільки значною, що індивідуальні розрахунки необґрунтовано

ускладнюють і перешкоджають своєчасному завершенню антисубсидиційного розслідування.

4. У разі якщо після прийняття рішення про проведення вибірки частина або всі відібрані сторони відмовляються співпрацювати добросовісно в межах їх можливостей, і це може мати істотний вплив на результати антисубсидиційного розслідування, можливе проведення нової вибірки. У разі подальшої відмови відібраних сторін співпрацювати, і при недостатності часу для проведення нової вибірки, застосовуються відповідні положення статті 27 цього Закону.

Стаття 48. Попередній звіт про результати антисубсидиційного розслідування

1. Уповноважений орган готує попередній звіт про результати антисубсидиційного розслідування, у якому наводить аналіз доказів та інформації та, у тому числі, встановлює, чи виконуються умови для застосування попередніх компенсаційних заходів. Попередній звіт про результати антисубсидиційного розслідування готується з урахуванням інформації та доказів, поданих Уповноваженому органу з урахуванням строків визначених статтею 50 цього Закону. У разі ухилення від співпраці однієї чи кількох заінтересованих сторін у розумінні статті 27 цього Закону, попередній звіт про результати антисубсидиційного розслідування готується з використанням наявної інформації.

2. У попередньому звіті про результати антисубсидиційного розслідування повинні бути представлені, проаналізовані та оцінені вся наявна інформація та докази стосовно дотримання матеріальних та процесуальних вимог, що містяться в цьому Законі.

Попередній звіт про результати антисубсидиційного розслідування включає рекомендації щодо кожного питання, з якого Комісії необхідно прийняти рішення.

3. Попередній звіт про результати антисубсидиційного розслідування є конфіденційним. Уповноважений орган також готує його неконфіденційну версію.

Стаття 49. Попереднє рішення про результати антисубсидиційного розслідування

1. За результатами розгляду попереднього звіту про результати антисубсидиційного розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

1) продовжити антисубсидиційного розслідування із застосуванням попередніх компенсаційних заходів;

2) продовжити антисубсидиційного розслідування без застосування попередніх компенсаційних заходів;

3) остаточно припинити антисубсидиційного розслідування без застосування компенсаційних заходів.

2. Попереднє Комісії рішення про результати антисубсидиційного розслідування повинно ґрунтуватися на правових підставах та істотних доказах, містити пояснення результатів аналізу та висновків, на підставі яких

узято до уваги чи відхилено аргументи і встановлено факт наявності субсидії та шкоди галузі вітчизняного виробництва.

3. З урахуванням вимог конфіденційності інформації попереднє рішення про результати антисубсидиційного розслідування містить:

1) опис товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування, включаючи його класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

2) інформацію стосовно вітчизняного подібного товару та галузі вітчизняного виробництва, включаючи назви усіх відомих вітчизняних виробників подібного товару;

3) періоди, за які було зібрано інформацію для попереднього аналізу наявності субсидії та шкоди галузі вітчизняного виробництва;

4) у разі необхідності причини прийняття рішення згідно із статтею 47 цього Закону;

5) установлену суму субсидії та підстави, згідно з якими було встановлено факт наявності субсидії;

6) інформацію, що стосується наявності істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва відповідно до статті 14 цього Закону, включаючи інформацію щодо внутрішнього ринку для відповідного імпортованого та подібного товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування, обсяг цього імпорту та його вплив на ціни, а також подальший вплив імпорту на галузь вітчизняного виробництва і, за необхідності, фактори, на підставі яких було зроблено висновок про існування загрози заподіяння істотної шкоди або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі вітчизняного виробництва;

7) інформацію стосовно використання наявних фактів згідно з частиною першої статті 27 цього Закону, включаючи за необхідності причини, через які інформацію, подану стороною, не було враховано;

8) інформацію щодо виїзної перевірки інформації, що використовується Уповноваженим органом, за умови, що така перевірка проводилася;

9) інформацію щодо дослідження національного інтересу;

10) інформацію стосовно попередніх компенсаційних заходів у разі якщо вони застосовуються, включаючи форму, рівень та тривалість таких заходів.

4. Інформація про попереднє рішення про результати антисубсидиційного розслідування разом з неконфіденційною версією звіту про результати антисубсидиційного розслідування Уповноваженого органу, підготовленого відповідно до статті 25 цього Закону, надсилається заінтересованим сторонам, а також без такого звіту центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, протягом п'яти робочих днів з дати оприлюднення офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати антисубсидиційного розслідування.

Стаття 50. Вимоги до застосування попередніх компенсаційних заходів

1. Попередні компенсаційні заходи можуть застосовуватися і справлятися лише за умови, що:

1) антисубсидійне розслідування порушено відповідно до положень статті 41 цього Закону, і про це було оприлюднено офіційне повідомлення та поінформовано відомі заінтересовані сторони;

2) заінтересованим сторонам було надано можливість подати інформацію, включаючи відповіді на запитальники відповідно до статті 45 цього Закону, та свої коментарі;

3) країні експорту було надано можливість проведення консультацій відповідно до статті 21 цього Закону;

4) Комісія попередньо встановила факт існування субсидії та заподіяння нею шкоди галузі вітчизняного виробництва;

5) Комісія встановила, що такі заходи є необхідними для запобігання заподіяння шкоди під час проведення антисубсидійного розслідування; та

6) Комісія встановила, що дія компенсаційних заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Попередні компенсаційні заходи застосовуються не раніше ніж через шістдесят днів з дати порушення антисубсидійного розслідування.

3. Попередні компенсаційні заходи застосовуються на строк, який не повинен перевищувати чотири місяці.

Стаття 51. Форма і розмір попередніх компенсаційних заходів

1. Попередні компенсаційні заходи можуть застосовуватися лише у формі попереднього компенсаційного мита, сума якого вноситься як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита.

2. Попереднє компенсаційне мито застосовується лише до товару, що ввозиться для споживання, після набрання чинності рішення про застосування попередніх заходів, окрім випадків, передбачених цим Законом.

3. Попереднє компенсаційне мито справляється у відповідному розмірі та в кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, щодо якого Комісією визначено, що він субсидується та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки попереднього компенсаційного мита не повинен перевищувати загальну суму субсидій, розраховану відповідно до статей 12 і 13 цього Закону, але може бути нижчим за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 31 цього Закону.

5. За умови дотримання вимог положень статей 13 та 47 цього Закону, індивідуальний розмір мита застосовується до імпорту товару будь-якого іноземного виробника та/або експортера, для якого був розрахований індивідуальний розмір субсидій.

6. Перерахунок та справляння попередніх компенсаційних мит на зворотній основі здійснюється відповідно до статті 70 цього Закону.

Стаття 52. Розкриття інформації щодо розрахунків заінтересованим сторонам антисубсидійного розслідування

1. З урахуванням вимог щодо збереження конфіденційної інформації Уповноважений орган розкриває кожному з іноземних виробників та/або експортерів розрахунки їх обсягу субсидування.

2. Розкриття розрахунків, як правило, здійснюється одночасно з надсиланням заінтересованим сторонам неконфіденційної версії попереднього звіту про результати антисубсидиційного розслідування.

3. Заінтересовані сторони, яким надано розрахунки відповідно до частини першої цієї статті мають право надати свої коментарі до таких розрахунків у строк, установлений Уповноваженим органом.

Глава 4

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Стаття 53. Пропозиції щодо прийняття зобов'язань

1. Уряд, іноземні виробники та/або експортери можуть запропонувати прийняти зобов'язання. Такі зобов'язання не вимагаються та не приймаються від країн, іноземних виробників та/або експортерів за відсутності позитивного попереднього висновку щодо наявності субсидування та шкоди, заподіяної субсидованим імпортом галузі вітчизняного виробництва.

2. Уряд може запропонувати зобов'язання, відповідно до якого надає згоду усунути або обмежити певну субсидію або здійснити інші заходи стосовно її наслідків.

У своїх пропозиціях іноземні виробники та/або експортери можуть запропонувати переглянути свої ціни з метою припинення експорту в Україну за субсидованими цінами або інші умови експорту в Україну, таким чином, щоб Уповноважений орган та Комісія впевнилися, що шкоду від субсидування буде усунуто.

Підвищення ціни внаслідок таких зобов'язань не може бути більшим ніж рівень, необхідний для компенсації субсидування, але може бути меншим ніж сума отриманих субсидій, якщо таке підвищення ціни є достатнім, щоб компенсувати шкоду, заподіяну галузі вітчизняного виробництва.

3. Уповноважений орган та/або Комісія можуть запропонувати взяти зобов'язання, але жодна країна, іноземний виробник та/або експортер не зобов'язаний приймати такі зобов'язання. Відсутність пропозиції прийняти зобов'язання або відмова погодитися із запропонованими зобов'язаннями жодним чином не впливає на результат проведення антисубсидиційного розслідування. Однак у цьому разі може бути зроблено висновок про те, що загроза заподіяння шкоди стає більш ймовірною в разі подальшого субсидування імпорту.

4. Пропозиція прийняти зобов'язання надається в письмовій формі до закінчення строку, установленого Уповноваженим органом. Лише у виняткових випадках прийняття зобов'язань може бути запропоновано після закінчення строку, протягом якого може бути надано інформацію, відповідно до частини першої статті 62 цього Закону.

Неконфіденційне резюме такого письмового зобов'язання подається разом з його конфіденційною версією. Це резюме готується відповідно до вимог статті 25 цього Закону.

5. Якщо галузь вітчизняного виробництва тлумачиться як така, що стосується виробників на відповідному ринку України, додатково до положень цієї глави застосовується частина третя статті 17 цього Закону.

Стаття 54. Коментарі галузі вітчизняного виробництва

Після отримання від уряду, іноземних виробників та/або експортерів пропозиції щодо прийняття зобов'язання Уповноважений орган інформує про це галузь вітчизняного виробництва та подати свої коментарі протягом строку, встановленого Уповноваженим органом. Такі коментарі беруться до уваги при прийнятті рішення про прийняття або відмову прийняття, запропонованих відповідним компетентним органом, іноземним виробником та/або експортером зобов'язань.

Стаття 55. Прийняття або відмова прийняття зобов'язання

1. За необхідності у звітах, передбачених статтями 48, 62 і 63 цього Закону, зазначається, що було запропоновано прийняття зобов'язання. Кожен такий звіт повинен узагальнювати коментарі, отримані відповідно до положень статті 54 цього Закону, та встановити, чи виконуються умови для прийняття зобов'язання. Таке розкриття повинно бути зроблено до подання остаточного звіту Комісії.

За рекомендаціями Уповноваженого органу Комісія може прийняти отриману від уряду, іноземного виробника та/або експортера пропозицію щодо зобов'язань, якщо дійде висновку, що прийняття та виконання таких зобов'язань може усунути шкоду, спричинену субсидуванням. Такий висновок повинен бути аргументованим у рішенні.

2. Запропоновані зобов'язання не приймаються, якщо це є практично неможливим, наприклад, через значну кількість фактичних чи потенційних іноземних виробників та/або експортерів або з інших причин, включаючи національний інтерес. Зобов'язання також не приймаються, якщо це не усуває шкоду від субсидування, наявність якого було доведено, або якщо пропозиції не було надіслано Уповноваженому органу в установлений строк.

3. Уповноважений орган інформує уряд та іноземного виробника та/або експортера про причини, через які його пропозиція щодо прийняття зобов'язань є неприйнятною, і надає можливість подати свої коментарі щодо цього. Причини відмови зазначаються у відповідному рішенні та офіційному повідомленні про це рішення.

Стаття 56. Призупинення або припинення антисубсидиційного розслідування

1. У разі прийняття іноземним виробником та/або експортером зобов'язань Комісія може прийняти рішення про призупинення або припинення антисубсидиційного розслідування щодо такого іноземного виробника та/або експортера без застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів.

Таке право Комісії необов'язково означає можливість одночасного продовження антисубсидиційного розслідування, а також виконання зобов'язання, за винятком випадків, передбачених статтею 57 цього Закону.

2. Офіційне повідомлення про призупинення або припинення антисубсидійного розслідування щодо такого іноземного виробника та/або експортера без застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів включає неконфіденційну частину відповідного зобов'язання уряду, іноземного виробника та/або експортера.

Стаття 57. Продовження антисубсидійного розслідування

1. У разі прийняття урядом, іноземним виробником та/або експортером зобов'язання антисубсидійне розслідування завершується або в установленому порядку продовжується і завершується. У випадку прийняття остаточного рішення про відсутність субсидування, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, зобов'язання, прийняте відповідно до статті 55 цього Закону, автоматично припиняє дію, за винятком випадків, коли таке остаточне рішення ґрунтується першочергово на факті існування зобов'язання. У таких випадках Комісія може вимагати подальшого виконання цього зобов'язання протягом строку, який відповідає положенням цього Закону.

2. У разі прийняття остаточного рішення, яке підтверджує наявність субсидування, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, таке зобов'язання залишається чинним і виконується згідно з його умовами та положеннями цього Закону.

Стаття 58. Нагляд за дотриманням зобов'язань урядом, іноземним виробником та/або експортером

1. Уповноважений орган має право вимагати від уряду, іноземного виробника та/або експортера, який узяв зобов'язання, періодично подавати інформацію щодо виконання зазначеного зобов'язання і надавати згоду на проведення перевірки достовірності наведених даних. Відмова виконувати ці вимоги вважається порушенням узятим зобов'язання.

2. Уповноважений орган може звертатися із запитом про надання відповідної допомоги до державних органів влади України для нагляду за виконанням узятих зобов'язань.

Стаття 59. Невиконання урядом, іноземним виробником та/або експортером прийнятого зобов'язання

1. Будь-яка заінтересована сторона або орган державної влади України може подавати інформацію до Уповноваженого органу, що *prima facie* є доказом наявності порушення взятих урядом, іноземним виробником та/або експортером зобов'язань.

2. Уповноважений орган може надавати заінтересованим сторонам неконфіденційну інформацію, отриману відповідно до частини першої цієї статті для подання коментарі щодо цієї інформації. У разі необхідності Уповноважений орган проводить виїзну перевірку інформації, поданої заінтересованими сторонами.

У разі підтвердження інформації щодо порушення урядом, іноземним виробником та/або експортером взятих зобов'язань Уповноважений орган готує звіт, який надає Комісії. У цьому звіті Уповноважений орган зазначає факти істотного невиконання зобов'язань та рекомендації щодо відмови від

зобов'язань та застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів. Таке рішення приймається Комісією.

3. У випадку, коли під час проведення антисубсидиційного розслідування було взято зобов'язання, а саме розслідування не було завершено в установленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх компенсаційних заходів, використовуючи наявну інформацію, за умови, що є достатні докази порушення зобов'язань. Рішення Комісії повинно ґрунтуватися на відповідному звіті Уповноваженого органу.

Стаття 60. Припинення дії зобов'язань

1. Уряд, іноземні виробники та/або експортери можуть відмовитися від виконання взятих зобов'язань, письмово повідомивши про це Уповноважений орган, про що Уповноважений орган невідкладно інформує Комісію. У такому разі Комісія невідкладно приймає відповідне рішення та інформує про це заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

2. Уповноважений орган може надати Комісії рекомендації щодо припинення дії зобов'язань у разі неможливості здійснити нагляд за їх виконанням або наявності інших обґрунтованих причин для цього. Рішення Комісії ґрунтується на звіті Уповноваженого органу.

3. У разі відмови уряду, іноземного виробника або від зобов'язань відповідно до частини першої цієї статті або прийняттям Комісією рішення щодо неможливості здійснення нагляду за виконанням зобов'язань, у випадку, коли антисубсидиційне розслідування, у рамках якого було взято зобов'язання, не завершено в установленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх компенсаційних заходів, використовуючи наявну інформацію. У такому випадку рішення Комісії приймається невідкладно.

4. Про рішення, зазначені в частинах першій–третьій цієї статті, Уповноважений орган інформує заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Глава 5

ЗАВЕРШАЛЬНИЙ ЕТАП АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 61. Права заінтересованих сторін на завершальному етапі антисубсидиційного розслідування

1. Протягом десяти днів з дати розкриття інформації щодо розрахунків на запит заінтересованих сторін антисубсидиційного розслідування відповідно до статті 52 цього Закону можуть бути проведені консультації для їх уточнення та пояснення.

2. Протягом двадцяти п'яти днів з дати офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування заінтересовані сторони можуть подати свої коментарі та вимагати проведення слухань.

Стаття 62. Звіт про суттєві факти та обставини за результатами антисубсидиційного розслідування

1. Після завершення етапу встановлення фактичних обставин і до того, як остаточний звіт Уповноваженого органу, зазначений у статті 63 цього Закону, буде надісланий Комісії, Уповноважений орган надає всім заінтересованим сторонам неконфіденційний звіт, який містить всі суттєві факти та обставини, на підставі яких рекомендується застосування остаточних компенсаційних заходів або припинення антисубсидиційного розслідування без застосування таких заходів. Особлива увага приділяється розкриттю будь-яких фактів або обставин, які відрізняються від тих, що були розкриті в попередньому рішенні про результати антисубсидиційного розслідування, а також розрахунках відповідно до статті 52 цього Закону.

Вимоги статті 52 цього Закону щодо розкриття розрахунків кожному іноземному виробнику та/або експортеру, застосовуються *mutatis mutandis* до розкриття суттєвих фактів та обставин.

Заінтересованим сторонам надається п'ятнадцять днів для надання коментарів до цієї інформації, і Уповноважений орган має враховувати ці коментарі в остаточному звіті про результати антисубсидиційного розслідування.

2. Розкриття інформації не перешкоджає прийняттю в подальшому іншого рішення Комісією. Якщо таке рішення ґрунтується на інших фактах або обставинах, вони повинні невідкладно розкриватися відповідним заінтересованим сторонам із наданням права подавати коментарі в установленій Уповноваженим органом строк.

Стаття 63. Остаточний звіт про результати антисубсидиційного розслідування

1. Уповноважений орган готує остаточний звіт про результати антисубсидиційного розслідування, у якому наводить оцінку і визначає, чи виконуються умови для застосування остаточних компенсаційних заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, зібраних до кінця етапу встановлення фактичних обставин, та всіх коментарів, отриманих після розкриття інформації щодо суттєвих фактів або обставин.

2. Підготовка остаточного звіту про результати антисубсидиційного розслідування здійснюється *mutatis mutandis* відповідно до частини другої статті 48 цього Закону.

3. Остаточний звіт про результати антисубсидиційного розслідування надсилається Комісії протягом трьохсот тридцяти днів з дати порушення такого розслідування у разі, якщо антисубсидиційне розслідування не продовжено відповідно до положень статті 34 цього Закону.

4. Остаточний звіт про результати антисубсидиційного розслідування є конфіденційним. Уповноважений орган також готує його неконфіденційну версію.

Глава 6

ОСТАТОЧНЕ РІШЕННЯ, ЗАСТОСУВАННЯ ОСТАТОЧНИХ КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ І СПРАВЛЯННЯ МИТА

Стаття 64. Остаточне рішення про результати антисубсидиційного розслідування

1. За результатами розгляду остаточного звіту про результати антисубсидійного розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

1) застосувати остаточні компенсаційні заходи і припинити антисубсидійне розслідування; або

2) припинити розслідування без застосування компенсаційних заходів.

2. В остаточному рішенні про результати антисубсидійного розслідування має міститись детальне пояснення висновків щодо наявності та суми субсидії, шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними, а також національного інтересу.

В остаточному рішенні про результати антисубсидійного розслідування у випадку встановлення факту наявності субсидування, шкоди галузі вітчизняному виробництву та причинно-наслідкового зв'язку між ними, яке передбачає застосування остаточних компенсаційних заходів, повинна міститися вся інформація щодо правових фактів та підстав, на яких ґрунтується рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів, або прийняття зобов'язань з урахуванням вимог конфіденційності. Зокрема, таке рішення повинно містити інформацію, зазначену в частині третій статті 49 цього Закону, а також причини, на підставі яких було взято до уваги або відхилено відповідні аргументи чи вимоги з боку уряду, експортерів та імпортерів.

Офіційне повідомлення щодо призупинення або припинення антисубсидійного розслідування оприлюднюється після прийняття зобов'язання відповідно до статті 55 цього Закону. Таке повідомлення включає неконфіденційну частину цього зобов'язання на додаток до інформації, зазначеної в цій частині.

3. Інформація про остаточне рішення про результати антисубсидійного розслідування надсилається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, протягом п'яти робочих днів з дати оприлюднення офіційного повідомлення.

Стаття 65. Вимоги до застосування остаточних компенсаційних заходів

1. Остаточні компенсаційні заходи можуть бути застосовані лише за таких умов:

1) заінтересованим сторонам було надано можливість подавати інформацію та коментарі протягом строку проведення антисубсидійного розслідування;

2) зроблено остаточний позитивний висновок про існування субсидії та шкоди для галузі вітчизняного виробництва, з урахуванням усієї відповідної інформації, поданої заінтересованими сторонами; та

3) Комісія приймає рішення відповідно до статті 18 цього Закону, що дія компенсаційних заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів може бути прийнято виключно в межах строку, відведеного для завершення антисубсидійного розслідування відповідно до статті 34 цього Закону.

3. Імпорт одного і того самого товару не може бути об'єктом застосування одночасно компенсаційних та антидемпінгових заходів, що запроваджуються

для усунення наслідків шкоди галузі вітчизняного виробництва, яка виникла в результаті одночасного субсидованого та демпінгового імпорту.

Стаття 66. Розмір остаточного компенсаційного мита

1. Остаточні компенсаційні заходи можуть застосовуватися у формі остаточного компенсаційного мита.

2. Остаточні компенсаційні заходи застосовуються лише до товару, що ввозиться для споживання, після набрання чинності рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів.

3. Остаточне компенсаційне мито справляється у розмірі встановленому рішенням Комісії та в кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, стосовно якого Комісією визначено, що він субсидується та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки остаточного компенсаційного мита не повинен перевищувати загальну суму субсидії, розраховану відповідно до статей 12 і 13 цього Закону, але може бути нижчим, за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 31 цього Закону.

5. За умови дотримання статей 13 та 47 цього Закону індивідуальний розмір компенсаційного мита застосовується до імпорту товару іноземного виробника та/або експортера, для якого був розрахований індивідуальний розмір субсидії.

Стаття 67. Тривалість дії компенсаційних заходів

Компенсаційні заходи застосовуються лише протягом строку та в розмірі, необхідному для усунення субсидування, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва. У будь-якому випадку, остаточні компенсаційні заходи можуть застосовуватися не більше ніж п'ять років, що розраховуються з дати їх застосування, або п'ять років з дати прийняття останнього рішення про перегляд компенсаційних заходів відповідно до глави 9 Розділу VI цього Закону, яке одночасно охоплює факт субсидування та заподіяння шкоди. З урахуванням національного інтересу Комісія може застосувати ці заходи на менший строк.

Стаття 68. Моніторинг дії компенсаційних заходів

1. З метою моніторингу дії компенсаційних заходів Уповноважений орган досліджує імпорт товару, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, інформує Уповноважений орган щокварталу або частіше на його запит про імпорт товарів, щодо яких застосовуються компенсаційні заходи та суми сплачених мит.

3. Уповноважений орган має право звертатися до галузі вітчизняного виробництва щодо подання йому інформації стосовно стану відповідної галузі.

Стаття 69. Перерахунок та справляння попередніх компенсаційних мит на зворотній основі

1. Якщо було прийнято рішення про застосування попередніх компенсаційних заходів та прийнято рішення застосувати остаточні компенсаційні заходи, Комісія приймає рішення, яка частка попереднього компенсаційного мита підлягає остаточному справлянню.

З цією метою поняття шкода не включає загрозу заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва або істотне перешкоджання створенню галузі вітчизняного виробництва, крім випадків, коли встановлено, що за відсутності попередніх заходів це може призвести до заподіяння істотної шкоди. У всіх інших випадках де має місце така загроза або перешкоджання, будь-які суми попереднього компенсаційного мита повертаються, а остаточні компенсаційні мита можуть застосовуватися з дати прийняття остаточного рішення щодо компенсаційних заходів у зв'язку із загрозою заподіяння істотної шкоди чи істотним перешкоджанням створенню галузі вітчизняного виробництва.

2. Якщо розмір остаточного компенсаційного мита є більшим ніж сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, різниця не справляється.

3. Якщо розмір остаточного компенсаційного мита є меншим ніж сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, надлишкова різниця повертається.

4. У разі якщо остаточним рішенням припинено антисубсидійного розслідування без застосування остаточних компенсаційних заходів і необхідність справляння попереднього компенсаційного мита не підтверджується, сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, повертається.

5. Рішення щодо справляння сум попереднього компенсаційного мита на зворотній основі згідно з вимогами частин першої–четвертої цієї статті має міститись в остаточному рішенні про результати антисубсидійного розслідування.

Стаття 70. Справляння компенсаційного мита на зворотній основі до дати застосування попередніх компенсаційних заходів

1. Остаточне компенсаційне мито може справлятися з імпорту товару, увезеного для споживання не більше ніж за дев'яносто днів до дати застосування попередніх заходів, але не раніше порушення антисубсидійного розслідування.

2. Рішення про справляння остаточного компенсаційного мита на зворотній основі відповідно до цієї статті може бути прийнято Комісією виключно за таких умов:

1) відповідним імпортерам було надано можливість подати коментарі;

2) за виняткових обставин, коли було встановлено, що товар, який є об'єктом розслідування, користується вигодою від субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, масово імпортується протягом порівняно короткого періоду часу та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, яку важко відшкодувати;

3) з метою перешкоджання повторному виникненню шкоди від субсидування товару, що імпортується, вважається за необхідне застосувати компенсаційне мито на зворотній основі.

3. Порядок справляння компенсаційного мита на зворотній основі до дати застосування попередніх компенсаційних заходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 71. Справляння компенсаційного мита на зворотній основі в разі порушення або відмови від виконання зобов'язань

1. У разі порушення або відмови від виконання зобов'язань зі сторони уряду, іноземного виробника та/або експортера остаточне компенсаційне мито може справлятися з імпорту товару, увезеного для споживання не більше ніж за дев'яносто днів до дати застосування попередніх заходів і за умови, якщо таке справляння компенсаційного мита на зворотній основі не стосується імпорту, здійсненого до такого порушення або відмови від виконання зобов'язань уряду, іноземного виробника та/або експортером.

2. Порядок справляння компенсаційного мита на зворотній основі в разі порушення або відмови від виконання зобов'язань визначається Кабінетом Міністрів України.

Глава 7

ПРИЗУПИНЕННЯ ЧИННИХ КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 72. Призупинення дії компенсаційних заходів

1. Компенсаційні заходи, застосовані відповідно до цього Закону, можуть бути призупинені рішенням Комісії на строк до дев'яти місяців:

а) для цілей захисту національного інтересу; або

б) якщо тимчасово змінилася ринкова кон'юнктура таким чином, що після призупинення компенсаційних заходів малоімовірно є відновлення шкоди галузі вітчизняного виробництва та галузі вітчизняного виробництва було надано можливість подати свої коментарі; або

в) якщо Орган з питань вирішення спорів затвердив звіт з рішеннями, рекомендаціями, висновками та/або постановами що передбачають приведення антисубсидійного заходу, застосованого відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ.

Призупинення дії компенсаційних заходів може бути продовжено на строк, що не перевищує дванадцять місяців.

2. Уповноважений орган здійснює моніторинг призупинення дії компенсаційних заходів, аналізуючи інформацію, яку може отримувати на свій запит від імпортерів, галузевих організацій споживачів та вітчизняних виробників. За поданням Уповноваженого органу Комісія може в будь-який час відновити застосування компенсаційних заходів, якщо більше не існує підстав для призупинення їх дії.

Розділ VI
ПЕРЕГЛЯДИ КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО
ПОВЕРНЕННЯ СПЛАЧЕНИХ СУМ КОМПЕНСАЦІЙНОГО
МИТА І РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД
СПЛАТИ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Глава 8

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПОРУШЕННЯ, ПЕРЕГЛЯДУ КОМПЕНСАЦІЙНИХ
ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СПЛАЧЕНИХ СУМ
КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА І РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ
УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Стаття 73. Загальні засади

1. Якщо не визначено інше, положення глави 1 Розділу V цього Закону стосовно порушення та проведення антисубсидійних розслідувань, включаючи права сторін, оцінку доказів та підстав для висновків, але за виключенням статті 38 цього Закону, застосовуються *mutatis mutandis* до цієї глави.

2. Положення пункту 14 статті 1 цього Закону не застосовуються до цього Розділу.

3. Рішення Комісії за результатами перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита має бути прийнято до завершення строку проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Стаття 74. Заява про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Заява про порушення відповідного перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита подається до Уповноваженого органу та повинна містити інформацію, визначену в главах 8–13 цього Розділу.

2. Розгляд заяви про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита проводиться в строк, який не може перевищувати три місяці з дати подання заяви за умови достатності поданих доказів. Комісія приймає рішення про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита протягом десяти днів з дня отримання звіту Уповноваженого органу щодо розгляду заяви. Якщо заява містить вимогу провести перегляд компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів, то рішення про порушення такого перегляду має бути прийнято до закінчення строку дії таких заходів.

3. Якщо Уповноваженим органом встановлено достатність, *prima facie*, доказів для порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, Уповноважений орган рекомендує Комісії в конфіденційному звіті порушити відповідний перегляд чи розслідування. У разі якщо Уповноважений орган не вважає такі докази обґрунтованими, Уповноважений орган рекомендує Комісії відхилити таку заяву.

Стаття 75. Порушення перегляду антисубсидиційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Рішення про порушення або відмову в порушенні перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита Комісія приймає на підставі звіту Уповноваженого органу.

2. Рішенням про порушення перегляду компенсаційних заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита, або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита Комісія доручає Уповноваженому органу:

1) оприлюднити офіційне повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита, або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита;

2) провести перегляд компенсаційних заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита, або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

3. Перегляд компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита вважається порушенням з дати набрання чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита обчислюється з цієї дати.

Стаття 76. Офіційне повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Офіційне повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита невідкладно оприлюднюється після прийняття Комісією відповідного рішення.

2. Інформація про рішення Комісії про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум

компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита надається заінтересованим сторонам протягом десяти робочих днів з дати оприлюднення офіційного повідомлення про таке рішення.

3. У разі прийняття рішення про відмову в порушенні перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита Уповноважений орган письмово інформує заявника про причини, через які Комісія вирішила не порушувати такий перегляд чи розслідування.

Стаття 77. Ех офіціо порушення перегляду компенсаційних заходів або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Порушення перегляду компенсаційних заходів або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, ех офіціо, дозволяється у випадках, які визначено в цьому Розділі.

Стаття 78. Вимоги до інформації

1. У тексті офіційного повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита визначається строк, протягом якого заінтересованим сторонам надається можливість повідомити свою позицію та подати відповідну інформацію на її підтвердження.

2. Відповідно до статті 22 цього Закону Уповноважений орган надсилає запити заінтересованим сторонам про те, яку інформацію потрібно подати для аналізу і прийняття Комісією рішення. З цією метою можуть надсилатися запитальники.

3. Якщо інше не встановлено цим Законом, заінтересовані сторони подають відповідну інформацію Уповноваженому органу протягом строку, встановленого Уповноваженим органом. Цей строк може бути продовжено на обґрунтований запит заінтересованої сторони.

Стаття 79. Одночасні перегляди компенсаційних заходів

1. Проміжний перегляд компенсаційних заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів можуть бути порушені та проведені одночасно у разі наявності обґрунтованих причин.

2. Якщо перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів порушується тоді, коли проміжний перегляд компенсаційних заходів уже проводиться, проміжний перегляд компенсаційних заходів повинно бути закінчено у той же строк, що й перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів.

Стаття 80. Звіт про суттєві факти та обставини за результатами перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Якщо в цьому Розділі не визначено інше, стаття 62 цього Закону застосовується *mutatis mutandis* до проведення перегляду компенсаційних

заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита. Установлений Уповноваженим органом строк подання коментарів ураховує кінцевий строк, установлений для завершення відповідного перегляду чи розслідування.

Стаття 81. Звіт за результатами перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. На підставі звіту про суттєві факти та обставини та з урахуванням коментарів заінтересованих сторін Уповноважений орган готує звіт, який має містити рекомендації Комісії за результатами відповідного перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

2. Уповноважений орган подає звіт Комісії не пізніше ніж за десять днів до закінчення строку, визначеного для завершення відповідного перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Стаття 82. Застосування компенсаційних заходів під час переглядів

Остаточні компенсаційні заходи залишаються чинними та застосовуються під час проведення відповідного перегляду компенсаційних заходів, якщо вони не були призупинені згідно зі статтею 72 цього Закону до отримання результатів такого перегляду.

Стаття 83. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита та інформування

1. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита оприлюднюється протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Комісією.

2. Інформація про рішення про результати перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита надсилається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, протягом п'яти робочих днів з дати оприлюднення офіційного повідомлення про відповідне рішення.

3. Вимоги щодо змісту офіційного повідомлення та інформування, установлені статтею 33 цього Закону застосовуються відповідно, *mutatis mutandis*, до цього Розділу.

Стаття 84. Строк завершення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Якщо в цьому Розділі не визначено інше:

1) перегляд компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, як правило, завершуються не пізніше ніж через дванадцять місяців з дати їх порушення;

2) перегляд компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита в будь-якому разі завершуються протягом вісімнадцяти місяців з дати порушення.

Датою завершення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита є дата прийняття рішення Комісією.

2. Неможливість завершити розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита в установлений строк не впливає на дію компенсаційних заходів, від сплати яких, як стверджується, відповідна сторона ухилилася.

Стаття 85. Відкликання заяви про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

1. Заявник може відкликати заяву до порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита. У цьому випадку заява вважається такою, що не подавалася.

2. У разі відкликання заяви після порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита за рішенням Комісії такий перегляд чи розслідування припиняються за умови, що національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду чи розслідування.

Стаття 86. Заінтересовані сторони переглядів компенсаційних заходів

Залежно від підстав, на основі яких порушено перегляд компенсаційних заходів, Уповноважений орган визначає заінтересованих сторін у відповідному перегляді.

Стаття 87. Зобов'язання

Положення глави 4 Розділу V цього Закону, поширюються, *mutatis mutandis*, до зміни та продовження зобов'язань.

Глава 9

ПРОМІЖНИЙ ПЕРЕГЛЯД КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 88. Мета та умови проведення проміжного перегляду компенсаційних заходів

1. Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушено і проведено з метою визначення наявності змін в обставинах, якими обґрунтовувалась необхідність застосування остаточних компенсаційних заходів. Така зміна обставин має бути значною і тривалою, а не просто відображати тимчасові зміни і коливання, які, серед іншого, властиві ринку.

2. Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушено за умови, що з дати застосування, зміни, продовження строку або розширення дії остаточних компенсаційних заходів пройшов строк не менше одного року. У виключних випадках за наявності достатніх доказів перегляд компенсаційних заходів може бути порушений, якщо встановлений строк ще не минув.

Стаття 89. Порушення проміжного перегляду компенсаційних заходів

1. Проміжний перегляд компенсаційних заходів порушується Комісією за результатами розгляду заяви про порушення проміжного перегляду компенсаційних заходів заінтересованої сторони, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази того, що:

1) продовження дії компенсаційних заходів уже не є необхідним для усунення субсидування; або

2) продовження або поновлення заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва є малоімовірним у разі, якщо компенсаційні заходи будуть скасовані або змінені; або

3) діючі компенсаційні заходи не є або не будуть достатніми для усунення субсидування, яке заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва.

2. У разі недостатності представлених доказів Уповноважений орган рекомендує Комісії не порушувати перегляд компенсаційних заходів.

3. Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушено за виняткових обставин, *ex officio*, якщо Уповноважений орган має достатньо доказів, *prima facie*, з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 90. Завершення проміжного перегляду компенсаційних заходів

На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати проміжного перегляду компенсаційних заходів, яким вона може:

1) скасувати компенсаційні заходи і припинити перегляд компенсаційних заходів, якщо є підстави вважати малоімовірним продовження або поновлення:

субсидування; або

заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва;

2) залишити без змін, змінити (збільшити або зменшити) розмір компенсаційних заходів, якщо змінилися обставини, які призвели до застосування таких заходів.

Глава 10

ПЕРЕГЛЯД КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ НОВОГО ЕКСПОРТЕРА

Стаття 91. Мета та умови перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

Будь-який іноземний виробник та/або експортер, який експортує в Україну товар, щодо якого застосовується остаточне компенсаційне мито, має

право звернутися до Уповноваженого органу з вимогою про прискорений перегляд компенсаційних заходів з метою встановлення індивідуального компенсаційного мита за умови, що такий іноземний виробник та/або експортер:

1) не експортував в Україну товар, що є об'єктом розгляду, протягом періоду антисубсидійного розслідування, на підставі якого гуртувалося застосування заходів; та

2) не пов'язаний з будь-якими експортерами та/або виробниками у країні експорту товару, що є об'єктом застосування компенсаційних заходів.

Стаття 92. Порухення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

1. Перегляд компенсаційних заходів для нового експортера порушується Комісією за результатами розгляду заяви іноземного виробника та/або експортера, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази існування умов, зазначених у статті 91 цього Закону.

Якщо заявник не є іноземним виробником товару, до якого застосовуються компенсаційні заходи, до заяви про порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера включається також така інформація:

1) назва іноземного виробника; та

2) заява від такого виробника із зазначенням того, що він буде співпрацювати в рамках перегляду компенсаційних заходів для нового експортера шляхом подання даних щодо наявності і розміру субсидій.

2. Уповноважений орган інформує галузь вітчизняного виробництва про те, що заяву щодо порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера було подано, а також пропонує вітчизняним виробникам надати коментарі в строк, установлений Уповноваженим органом. Ці коментарі за наявності повинні бути взяті до уваги при прийнятті рішення про порушення такого перегляду.

3. Перегляд компенсаційних заходів для нового експортера повинен порушуватися лише за наявності достатніх доказів, *prima facie*, стосовно кожної з вимог, визначених у частині першій цієї статті, які дають підстави для порушення такого перегляду.

Стаття 93. Призупинення сплати компенсаційного мита та запровадження фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита

1. На підставі рішення Комісії про порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера призупиняється справляння діючого компенсаційного мита щодо імпорту товару, виробленого та/або експортованого заявником на період проведення перегляду. Комісія доручає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, запровадити внесення фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита щодо імпорту товару цього заявника. Така фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита повинна бути оформлена відповідно до митного законодавства.

Якщо Комісією буде встановлено, що експорт заявника здійснювався за умови отримання субсидії, що є підставою для застосування компенсаційного заходу, фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита підлягає сплаті до бюджету на зворотній основі з дати порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера.

2. За умови дотримання положень статті 76 цього Закону, офіційне повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера повинно містити інформацію з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 94. Заінтересовані сторони перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

Заінтересованими сторонами перегляду компенсаційних заходів для нового експортера можуть бути:

1) компетентні органи країни експорту товару, щодо якого застосовуються заходи;

2) іноземний виробник та/або експортер, який звернувся із заявою про порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера;

3) імпортери товару, який є об'єктом перегляду компенсаційних заходів для нового експортера;

4) користувачі в Україні, які використовують товар, який є об'єктом такого перегляду;

5) галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом перегляду компенсаційних заходів, широко реалізується в роздріб;

6) будь-який виробник подібного товару в Україні;

7) об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного товару в Україні.

Стаття 95. Завершення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

1. На підставі звіту Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати перегляду компенсаційних заходів для нового експортера, у якому вона може:

1) встановити індивідуальне компенсаційне мито для іноземного виробника та/або експортера, якщо існують умови, зазначені у статті 91 цього Закону, і дотримано вимоги частини першої статті 92 цього Закону. У будь-якому випадку розмір цього мита не може перевищувати розмір мита, що застосовується до всіх інших іноземних виробників та/або експортерів на момент завершення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера; або

2) припинити перегляд компенсаційних заходів для нового експортера стосовно заявника в разі, якщо сума субсидування дорівнює нулю або є *de minimis*; або

3) завершити перегляд компенсаційних заходів для нового експортера шляхом поновлення дії компенсаційного мита, справляння якого призупинено відповідно до частини першої статті 93 цього Закону.

2. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, розрахована на підставі індивідуального компенсаційного мита, що застосовується до іноземного виробника та/або експортера, перераховується до бюджету на зворотній основі щодо імпорту товару заявника.

3. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 2 частини першої цієї статті, компенсаційне мито не повинно справлятися щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита.

4. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 3 частини першої цієї статті, компенсаційне мито, що застосовується до всіх інших виробників та/або експортерів, справляється щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита.

5. Для цілей частин другої і четвертої цієї статті положення статті 70 цього Закону щодо справляння компенсаційного мита на зворотній основі застосовується *mutatis mutandis*.

Стаття 96. Строк завершення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

1. Перегляд компенсаційних заходів для нового експортера, як правило, завершується протягом дев'яти місяців з дати його порушення.

2. Датою завершення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера є дата прийняття Комісією відповідного рішення.

Глава 11

РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СУМ СПЛАЧЕНОГО КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Стаття 97. Мета та умови розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

1. Імпортёр може вимагати повернення сплачених сум компенсаційного мита, якщо доведено, що субсидія, на підставі якої справлялося таке мито, була усунена або знижена до рівня, нижчого за розмір діючого компенсаційного мита.

2. Розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита порушується за умови, що пройшло не менше одного року з дати застосування остаточного компенсаційного мита.

Стаття 98. Порушення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

1. Заява імпортера про повернення сплачених сум компенсаційного мита вважається належно обґрунтованою за умов, що вона містить точну інформацію про сплачені суми компенсаційного мита, які є предметом заяви, та супроводжується всіма митними документами про розрахунки та сплату цих сум. Заява повинна також містити докази за репрезентативний період часу щодо суми субсидії для іноземного виробника та/або експортера, до якого застосовується компенсаційне мито.

У разі якщо імпортер не пов'язаний із зазначеним іноземним виробником та/або експортером і неможливо невідкладно отримати вказані докази, або іноземний виробник та/або експортер відмовляється надати їх імпортеру, зазначена заява повинна містити зобов'язання експортера та/або виробника про подання цих доказів Уповноваженому органу.

Строк, зазначений у частині другій статті 74 цього Закону, не застосовується до цієї глави.

2. За умови дотримання положень статті 97 цього Закону заява подається до Уповноваженого органу не пізніше шести місяців після закінчення періоду імпортування. Для цілей цієї глави період імпортування означає період, що становить шість місяців та який:

- 1) починається першого січня і закінчується тридцятого червня; або
- 2) починається першого липня і закінчується тридцять першого грудня.

Заяви, що не містять доказів, зазначених у частині першій цієї статті, або які не подані в межах строку, встановленого цією частиною, відхиляються Уповноваженим органом. Про відхилення заяви Уповноважений орган інформує заявника.

Стаття 99. Заінтересовані сторони розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Заінтересованими сторонами для цілей розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита можуть бути:

- 1) імпортер, який звернувся із заявою про повернення сплачених сум компенсаційного мита;
- 2) іноземний виробник та/або експортер, який виробляв та/або експортував товар, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи;
- 3) компетентні органи країни експорту, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи.

Стаття 100. Визначення обсягу сплачених сум компенсаційного мита, які підлягають поверненню

1. Визначення наявності субсидій та їх кількісне вираження здійснюється відповідно до Розділу II цього Закону.

2. Результати розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита використовуються тільки з метою визначення обґрунтованості та обсягу повернення сплачених сум компенсаційного мита.

Стаття 101. Завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

На підставі звіту Комісія приймає рішення про результати розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита, яким вона може:

- 1) відмовити в поверненні сум сплаченого компенсаційного мита, якщо: інформація, необхідна для обґрунтування повернення сплачених сум компенсаційного мита та їх розміру, не є повною або не подана в установлений строк; або

встановлено, що розмір субсидії, отриманої іноземним виробником та/або експортером за період, що розглядався, не є нижчим за розмір остаточного компенсаційного мита, щодо якого вимагається повернення;

2) визнати існування підстав для часткового повернення сплаченої суми, виходячи з різниці між сплаченою сумою остаточного компенсаційного мита імпортером і фактичним розміром субсидування, наданого іноземному виробнику та/або експортеру за період, що розглядався; або

3) визнати існування підстав для повернення сплаченої суми компенсаційного мита в повному обсязі, якщо встановлено, що протягом періоду, який розглядався, іноземний виробник та/або експортер не отримував жодних субсидій щодо яких застосовуються компенсаційні заходи.

Стаття 102. Строк завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита повинно бути завершене протягом ста вісімдесяти днів, але не пізніше ніж через двісті сорок днів з дати порушення такого розслідування.

Стаття 103. Повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Повернення з державного бюджету сум сплаченого компенсаційного мита здійснюється відповідно до митного законодавства.

Глава 12

ПЕРЕГЛЯД КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗАКІНЧЕННЯМ СТРОКУ ЇХ ДІЇ

Стаття 104. Мета та умови перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

За умови дотримання вимог положень статті 67 цього Закону, перегляд компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії може бути порушений з метою оцінки ймовірності продовження або поновлення субсидування та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва в разі припинення дії компенсаційних заходів.

Стаття 105. Офіційні повідомлення щодо закінчення строку дії компенсаційних заходів

1. Офіційне повідомлення про наближення закінчення строку дії компенсаційних заходів оприлюднюється протягом першої половини останнього року їх застосування.

2. Уповноважений орган оприлюднює офіційне повідомлення про фактичне закінчення строку дії компенсаційних заходів безпосередньо перед датою закінчення строку дії відповідних компенсаційних заходів у випадках, якщо:

1) заяву про порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії не подано до закінчення строку, встановленого частиною першою статті 106 цього Закону; або

2) заяву про порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії подано, однак Комісія вирішила не порушувати перегляд компенсаційних заходів.

Стаття 106. Порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

1. Заява про порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії подається Уповноваженому органу не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку дії відповідних компенсаційних заходів.

2. Заява про порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії повинна містити достатньо доказів, *prima facie*, що у разі закінчення дії остаточних компенсаційних заходів можливе продовження або поновлення субсидування і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва. Доказом цього може бути, зокрема, фактична інформація про подальше субсидування і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва або докази, що припинення (запобігання) заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва частково або повністю є наслідком застосованих заходів, або докази, що обставини, які стосуються експортерів або ринкових умов, є такими, що свідчать про ймовірність подальшого субсидування, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва.

3. У разі недостатності наявної доказової інформації Уповноважений орган рекомендує Комісії не розпочинати перегляд компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії.

4. Цей перегляд може розпочинатися за виняткових умов, *ex officio*, якщо в розпорядженні Уповноваженого органу є достатньо доказів, *prima facie*, з питань, зазначених у частині другій цієї статті.

5. Відповідні заходи залишаються чинними та застосовуються до завершення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії, якщо вони не були призупинені відповідно до статті 72 цього Закону.

Стаття 107. Завершення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

1. На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає обґрунтоване рішення за результатами перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії, яким вона може:

1) продовжити дію остаточних компенсаційних заходів на період до п'яти років за умови, що було встановлено, що завершення застосування заходів призведе до продовження або поновлення субсидування та шкоди; або

2) припинити перегляд без продовження строку дії компенсаційних заходів у зв'язку з тим, що:

не було встановлено, що припинення застосування заходів призведе до продовження або поновлення субсидування та шкоди; або

заяву відкликано і національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду; або

галузь вітчизняного виробництва не подала інформацію, необхідну для оцінки ймовірності продовження чи поновлення шкоди.

Глава 13

РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Стаття 108. Розширення дії компенсаційного мита

1. У разі коли доведено спробу експортера ухилитися від сплати компенсаційного мита, застосованого відповідно до цього Закону, дію такого компенсаційного мита може бути розширено стосовно:

- 1) імпорту з третіх країн товару, незалежно від того, чи зазнав він незначної модифікації чи ні; або
- 2) імпорту товару або його частин із незначною модифікацією з країни, щодо якої застосовано таке компенсаційне мито.

Стаття 109. Ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Ухилення від сплати компенсаційного мита має визначатися як зміна в структурі торгівлі між третіми країнами та Україною або між окремими підприємствами в країні експорту, до якої застосовуються компенсаційні заходи, і Україною, що походить з практики, процесу або діяльності, для яких недостатньо обґрунтованих підстав або економічної доцільності, крім дії попередньо запровадженого компенсаційного мита на подібний товар, і коли існують докази заподіяної шкоди галузі вітчизняного виробництва, або того, що компенсаційний ефект від компенсаційного мита нівелюється через ціни та/або кількість подібного товару, а також за наявності доказу факту того, що імпортований товар та/або його частина користуються перевагами від субсидії.

2. Для цілей цієї глави практика, процес або діяльність включають в себе, серед іншого:

- 1) незначну модифікацію товару, унаслідок якої він підпадає під код згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності або під опис товару, до якого не застосовуються компенсаційні заходи за умови, що така модифікація не змінює істотних характеристик цього товару;
- 2) відправлення через треті країни товару, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи;
- 3) певні види складальних операцій в Україні або в інших країнах;
- 4) реорганізацію іноземними виробниками та/або експортерами їх звичайної структури і каналів збуту в країні, щодо якої застосовуються компенсаційні заходи, з метою експортувати свій товар до України через іноземних виробників та/або експортерів, для яких встановлена нижча індивідуальна ставка компенсаційного мита.

Цей перелік не є вичерпним.

Стаття 110. Складальні операції

Для цілей пункту 3 частини другої статті 109 цього Закону складальна операція в Україні або іншій країні вважається ухиленням від сплати компенсаційного мита, якщо:

- 1) діяльність щодо цієї складальної операції почалася або істотно зросла в обсягах з моменту або безпосередньо до порушення розслідування, а складові частини походять з країни, щодо якої застосовуються компенсаційні заходи; та

2) складові частини становлять 60 відсотків або більше загальної вартості частин зібраного товару, за винятком того, що в жодному разі ухиленням не буде вважатися ситуація, коли вартість, додана до внесених частин, під час збирання або завершення операції, є більшою ніж 25 відсотків вартості виробництва; та

3) компенсаційні наслідки від компенсаційного мита нівелюються через рівень цін та/або кількості складеного подібного товару, а також існують докази субсидування.

Стаття 111. Порухення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита розпочинається Комісією за результатами аналізу поданої заінтересованими сторонами до Уповноваженого органу письмової заяви, яка включає фактичні докази наявності факторів, передбачених статтями 109 - 110 цього Закону. У разі недостатності наведених доказів Уповноважений орган рекомендує Комісії не розпочинати розслідування.

2. Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита може бути розпочато без заяви заінтересованої сторони, якщо в розпорядженні Уповноваженого органу є достатні докази наявності факторів, передбачених статтями 109 - 110 цього Закону.

3. Рішення про порушення або відмову в порушенні розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита приймається Комісією.

Стаття 112. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита

1. У рішенні Комісії щодо порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита може міститися доручення центральному центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, запровадити фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита щодо імпорту товару. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита запроваджується відповідно до митного законодавства.

2. Офіційне повідомлення оприлюднюється відповідно до вимог статті 76 цього Закону та з урахуванням частини першої цієї статті.

Стаття 113. Заінтересовані сторони розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Крім сторін, зазначених у пункті 4 статті 1 цього Закону, заінтересованими сторонами розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита можуть вважатися також виробники частин і компонентів товару.

Стаття 114. Незастосування розширених компенсаційних заходів

1. Якщо встановлено, що практика, процес або діяльність з метою ухилення від сплати компенсаційного мита мають місце, розширені компенсаційні заходи можуть не застосовуватися до сторони, яка може довести, що вона не є пов'язаною з будь-якими виробниками, щодо яких застосовуються компенсаційні заходи, та щодо якої встановлено, що вона не

займається практикою ухилення від сплати компенсаційного мита відповідно до статті 109 цього Закону.

2. Заява про незастосування розширених компенсаційних заходів подається стороною Уповноваженому органу до закінчення строку, зазначеного в рішенні про порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Така заява повинна містити обґрунтовані докази відповідності вимогам, визначеним в частині першій цієї статті.

3. Рішення про незастосування розширених компенсаційних заходів щодо сторони приймається Комісією за поданням Уповноваженого органу. Незастосування розширених компенсаційних заходів залишається чинним протягом строку і на умовах, наведених у такому рішенні.

4. У разі виконання умов, передбачених у главі 10 цього Розділу, розширені компенсаційні заходи можуть не застосовуватися за рішенням Комісії після завершення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, якщо його наслідком є розширення дії компенсаційних заходів.

Стаття 115. Завершення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, яким вона може:

1) розширити для всіх інших підприємств застосування компенсаційного мита, визначеного у відповідному остаточному рішенні Комісії за результатами розслідування, прийнятому відповідно статті 64 цього Закону, стосовно імпорту товару, щодо якого встановлено факт ухилення від сплати мита; та виключити окремі сторони зі сфери дії розширеного компенсаційного мита у випадку виконання умов, установлених у статті 114 цього Закону; або

2) припинити розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, якщо:

не доведено існування практики ухилення від сплати компенсаційного мита; або

заяву відкликано і національний інтерес не вимагає завершення такого розслідування.

2. Якщо можливо, розширення дії компенсаційного мита набирає чинності з дати запровадження фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита згідно зі статтею 112 цього Закону.

Стаття 116. Строк проведення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита завершується не пізніше ніж через дев'ять місяців з дати його порушення. За необхідності цей строк може бути продовжено до дванадцяти місяців.

Розділ VII СУДОВЕ ОСКАРЖЕННЯ

Стаття 117. Судове оскарження

1. Рішення Комісії може бути оскаржено протягом місяця з дати прийняття такого рішення.

2. Оскарження рішення Комісії не перешкоджає проведенню антисубсидійного розслідування чи перегляду компенсаційних заходів або справлянню компенсаційного мита.

Оскарження рішень Комісії про застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів не може бути предметом вжиття заходів забезпечення позову.

3. У разі визнання судом рішення Комісії про застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів неправомірним у цілому або його частини, Комісія вживає необхідних заходів з метою виконання цього рішення суду.

Такі заходи в разі необхідності включають поновлення антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів. Про поновлення антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів оприлюднюється офіційне повідомлення.

4. Заінтересовані сторони, щодо яких було ухвалено рішення суду та поновлено антисубсидійне розслідування або перегляд компенсаційних заходів, подають Уповноваженому органу інформацію з доказами та можуть вимагати проведення слухань для цілей проведення поновленого антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів протягом двадцяти днів з дати набрання чинності рішення Комісії про поновлення такого розслідування або перегляду.

5. Поновлене антисубсидійне розслідування або перегляд компенсаційних заходів здійснюються відповідно до положень Розділів I–VI цього Закону, які застосовуються в частині, де вони є доцільними, з урахуванням строків для завершення поновленого антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів.

6. З урахуванням рішення суду та за результатами проведення поновленого антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів Комісія на підставі звіту Уповноваженого органу приймає нове рішення.

Розділ VIII ПОВІДОМЛЕННЯ ТА ІНШІ ЗАХОДИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ДІЯЛЬНІСТЮ СОТ ЩО ВІДНОСЯТЬСЯ ДО КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 118. Повідомлення та інші заходи, пов'язані з діяльністю СОТ

1. Уповноважений орган готує всі повідомлення, що мають бути надіслані до СОТ у відповідних стандартних форматах, оприлюднених СОТ про:

1) зміни до законодавчих та інших нормативно-правових актів України, що є суттєвими для Угоди про субсидії і компенсаційні заходи;

2) усі попередні та остаточні компенсаційні заходи, ужиті щодо компенсаційних мит;

3) дії, пов'язані з компенсаційним митом за попередні шість місяців;

4) компетентний орган, який має право порушувати і проводити антисубсидійні розслідування, зазначені у статті 11 Угоди про субсидії і компенсаційні заходи;

5) національні процедури, які регулюють питання щодо порушення і проведення розслідувань, якщо вони не включені до пункту 1 цієї частини.

У разі якщо СОТ установлює нові обов'язки щодо надсилання повідомлень, відповідальність за їх підготовку покладається на Уповноважений орган.

2. Уповноважений орган співпрацює з компетентним органом СОТ щодо підготовки усних і письмових відповідей на запитання, отриманих від інших членів СОТ, стосовно повідомлень, надісланих відповідно до частини першої цієї статті.

Розділ IX

ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ, РЕКОМЕНДАЦІЙ, ВИСНОВКІВ ТА/АБО ПОСТАНОВ ОРГАНУ З ПИТАНЬ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 119. Виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів

1. Уповноважений орган та Комісія вживають необхідних заходів щодо виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів та приведення компенсаційних заходів, застосованих відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ.

2. У разі, коли Орган з питань вирішення спорів затверджує звіт з рішеннями, рекомендаціями, висновками та/або постановами, що передбачають приведення компенсаційного заходу, застосованого відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ, Уповноважений орган готує пропозиції Комісії щодо приведення таких заходів у відповідність із зазначеними зобов'язаннями України.

Комісія на підставі пропозицій, наданих Уповноваженим органом, може прийняти рішення:

1) скасувати або змінити компенсаційний захід; або

2) вчинити інші дії в межах цього Закону.

3. З метою підготовки пропозицій відповідно до частини другої цієї статті Уповноважений орган має право звертатися із запитом про надання інформації до заінтересованих сторін.

4. У разі якщо для прийняття рішення Комісією відповідно до частини другої цієї статті є доцільним проведення перегляду компенсаційних заходів, такий перегляд порушується за рішенням Комісії. Перегляд компенсаційних заходів проводиться Уповноваженим органом відповідно до положень Розділу VI цього Закону.

5. У разі, якщо відповідно до частини другої цієї статті є доцільним призупинення відповідного компенсаційних заходів заходу, таке

призупинення здійснюється Комісією відповідно до положень статті 72 цього Закону.

Стаття 120. Вплив заходів

Якщо інше не передбачено цим Законом, заходи щодо виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів вжиті відповідно до цього Розділу, не є підставою для відшкодування компенсаційного мита.

Стаття 121. Зв'язок між компенсаційними заходами та багатосторонніми заходами

У разі якщо стосовно будь-якого імпортованого товару встановлено контрзаходи за результатами процедури вирішення спорів відповідно до Угоди про субсидії і компенсаційні заходи, і такі заходи дозволяють усунути шкоду, яка була спричинена субсидіями, що є підставою для застосування компенсаційних заходів, застосування будь-якого компенсаційного заходу, встановленого щодо цього товару, негайно припиняється або скасовується, відповідно до встановленого порядку.

Розділ X

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через тридцять днів з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України “Про захист національного виробника від субсидованого імпорту” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12—13, ст. 80 зі змінами).

3. Антисубсидиційні розслідування та перегляди компенсаційних заходів, порушені до набрання чинності цим Законом, проводяться та завершуються відповідно до Закону України “Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту”.

4. З питань, не врегульованих цим Законом, застосовуються інші закони та нормативно-правові акти в сфері зовнішньоекономічної діяльності.

**Голова
Верховної Ради України**

Д. РАЗУМКОВ

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ПІДЛАСА РОКСОЛАНА АНДРІЙВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000CA3155001F67A001
Дійсний до: 08.07.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 100д9/1-2020/160615 від 17.09.2020

199484